

XUNTA DE GALICIA

CONSELLERÍA DE CULTURA, EDUCACIÓN
E ORDENACIÓN UNIVERSITARIA

Conservatorio Profesional de Música

Praza do Conservatorio, s/n 15011 A CORUÑA

Tel. 981 276 800 - Fax 981 276 767

cmus.profesional.coruna@edu.xunta.es

centros.edu.xunta.es/cmusprofesionalcorunha

PROGRAMA OFICIAL DA MATERIA DE

OBOE

CURSO 2014-15

ÍNDICE

1.Introdución.Finalidade das ensinanzas elementais e profesionais de música	p. 3
2. Grao Elemental.	p. 5
2.1 Primeiro curso	p. 6
2.2 Segundo curso	p. 11
2.3 Terceiro curso	p. 17
2.4 Cuarto curso	p. 23
3. Grao Profesional.	p. 29
3.1 Primeiro curso	p. 24
3.2 Segundo curso	p. 35
3.3 Terceiro curso	p. 40
3.4 Cuarto curso	p. 45
3.5 Quinto curso	p. 50
3.6 Sexto curso	p. 55
4. Atención á diversidade	p. 62
5. A clase colectiva	p. 62
6. Actividades culturais e de promoción das ensinanzas musicais	p. 64
7. Procedementos para a avaliación interna do departamento	p. 65
8.Desenvolvemento e resultado das programacións	p. 65
9 Probas de acceso	p. 66
10 Premio fin de grao profesional	p. 70

1. INTRODUCCIÓN E FINALIDADE DAS ENSINANZAS ELEMENTÁIS E PROFESIONÁIS DE MÚSICA

A lei orgánica 2 / 2006 do 3 de maio, de educación, establece no seu artigo 45 que as ensinanzas artísticas teñen coma finalidade proporcionarlle ao alumnado unha formación artística de calidade e garantir a cualificación dos futuros profesionais da música.

Grao Elemental

No artigo 48 preceptúa que as ensinanzas elementais de música terán as características e a organización que as administracións educativas determinen. Ditas características veñen ditadas no posterior decreto de 27 de Setembro de 2007. O grao elemental das ensinanzas de réxime especial de música ten como **finalidade** promover a autonomía do alumnado para que a súa capacidade de expresión musical adquira a calidade necesaria que permita acceder ao grao profesional.

Grao Profesional

A lei orgánica 2 / 2006 do 3 de maio, de educación, establece no seu artigo 6.2 que o goberno fixará, en relación cos obxectivos, as competencias básicas, os contidos e os criterios de avaliación, os aspectos básicos do currículo que constitúen as ensinanzas mínimas. Asemade, a citada lei orgánica no capítulo VI do título I, fixa as características básicas das ensinanzas profesionais de música, dentro das ensinanzas artísticas. O grao profesional ten como **finalidade** proporcionar ao alumnado unha formación artística de calidade para garantir a cualificación dos futuros profesionais, e a súa actividade docente oríentase cara a catro funcións básicas: formativa, orientadora, profesionalizadora e preparatoria para estudos posteriores.

A presente programación concreta o disposto na devandita lexislación vixente a nivel de aula, e será o documento polo que se desenvolvan os diversos parámetros do traballo dos docentes deste departamento no Conservatorio Profesional de Música de A Coruña.

Planificación das clases

O titor será o profesor da destreza instrumental e polo tanto os alumnos de óboe terán como titor ao profesor desta especialidade. No grao elemental cada alumno disporá co seu titor dunha clase individual de 60 minutos semanais e outra colectiva da mesma duración. En grao profesional disporá co seu titor dunha hora de clase individual.

Nas clases individuais traballaríase de forma independente con cada alumno a técnica e tentarase solucionar todos os problemas técnico que lle podan xurdir.

Nas clases colectivas traballaríase o ritmo, a respiración, a afinación e o son, así como a coordinación (tocando dúos , tríos etc...). Ao ser dito traballo en grupo

resúltalles máis atractivo e motivador aos alumnos. Preténdese contribuír ao desenvolvemento das capacidades de socialización dos alumnos, tamén a acordar o interese cara un repertorio máis amplo que o que lle brinda o estudo do seu propio instrumento e servir para unha participación ulterior en agrupacións orquestrais e camerísticas.

Ao principio de curso as clases centraríanse máis na parte técnica e a medida que avance o mesmo, cando se perfeccionen e atinxan a maioría dos obxectivos fixados se pasaría á execución das partituras, poñendo en práctica todos os coñecementos adquiridos (por suposto nos dous primeiros anos moi poucas partituras ou obras poden tocar, pero se que hai dúos, tríos moi sinxelos a base de notas longas).

2. GRAO ELEMENTAL

OBXECTIVOS XERAIS DE GRAO ELEMENTAL

O ensino de instrumentos de vento madeira no **grao elemental** terá como obxectivo contribuír a desenvolver no alumando as capacidades seguintes:

- a) Adoptar unha posición corporal que permita respirar con naturalidade e que favoreza a correcta colocación do instrumento e a coordinación entre ambas as mans.
- b) Controlar o aire mediante a respiración diafragmática e os músculos que forman a embocadura, de xeito que posibilite unha correcta emisión, afinación, articulación e flexibilidade do son.
- c) Saber empregar con precisión os reflexos necesarios para corrixir de forma automática a afinación das notas e a calidade do son.
- d) Coñecer as características e as posibilidades sonoras do instrumento e sabelas empregar, dentro das exixencias do nivel, tanto na interpretación individual como na de conxunto.
- e) Demostrar unha sensibilidade auditiva que permita o control permanente de afinación e o perfeccionamento continuo da calidade sonora.
- f) Emitir un son estable, en toda a extensión do instrumento, comezando a empregar o vibrato e os matices para lle dar cor e expresión á interpretación musical.
- g) Coñecer a montaxe e a fabricación das lingüetas e poder rebaixalas para o seu correcto funcionamento (instrumentos de lingüeta dobre).
- h) Interpretar un repertorio básico integrado por obras de diferentes épocas e estilos, dunha dificultade acorde a este nivel.

2.1 PRIMEIRO CURSO DO GRAO ELEMENTAL

2.1.1 OBXECTIVOS

- Adoptar unha posición corporal que permita respirar con naturalidade e que favoreza a correcta colocación do instrumento.
- Controlar a respiración diafragmática e os músculos que forman a embocadura.
- Consegur unha correcta embocadura (colocación da cana na boca).
- Acadar a presión necesaria coa columna de aire para emitir correctamente o son.
- Adquirir unha posición de mans e dedos correcta que permita o desenvolvemento progresivo do mecanismo.
- Executar correctamente (dixitación e afinación) o rexistro comprendido entre o do grave (do4 no índice acústico científico) e o sol (sol5) sostido agudo.
- Espertar no alumno interese polo desenvolvemento das súas capacidades técnicas e expresivas, inculcando un hábito de estudo correcto e eficaz.
- Adquirir o hábito de interpretar en público de memoria e con corrección o repertorio con acompañamento de piano correspondente a este curso.
- Coñecer e realizar as articulacións picado, ligado e stacatto.
- Coñecer e realizar notas longas en diminuendo
- Demostrar unha sensibilidade auditiva que permita o desenrolo da afinación e a evolución continua da calidade do son.
- Respectar os diferentes criterios dos compañeiros, tanto en música coma en calquera outra esfera do pensamento.
- Valorala música de conxunto coma un aspecto fundamental na formación musical.

2.1.2 CONTIDOS

- Práctica da relaxación e respiración para o desenrolo da capacidade pulmonar, con diversos exercicios tombados, sentados e de pé.
- Fortalecemento dos músculos faciais e abdominais con exercicios de cana e instrumento (notas longas controlando afinación, son e dosificación do aire).
- Realización de notas longas, exercicios melódicos e de mecanismo dentro do ámbito comprendido entre o do grave (do4)e o sol (sol5) sostido agudo.
- Exercicios de mecanismo para interiorizar a dixitación e afinación das diferentes notas do rexistro abordado neste curso.
- Iniciación á execución da dinámica. Realización de notas longas con reguladores en decrescendo (de forte a piano).
- Desenvolvemento da sensibilidade cara á experiencia musical.
- Traballo en clase sobre a aprendizaxe de pasaxes de dificultade crecente difíciles para inculcar técnicas de estudo eficaces e adaptadas para cada alumno.

- Exercicios de mecanismo e articulación baseados en exercicios de extensión, nas tonalidades de Do maior, Fa maior e Sol maior a diferentes velocidades.
- Desenvolvemento do uso da memoria na interpretación musical.
- Aprendizaxe e realización das articulacións picado, ligado e stacatto aplicadas ao repertorio deste curso.
- Aprendizaxe e realización de notas longas en diminuído

2.1.3 RECURSOS DIDÁCTICOS

Materiais:

A Aula de Óboe precisará dispoñer duns medios materiais para a consecución dos obxectivos propostos, sendo imprescindible o seguinte:

1. Espello no que o alumno poda verse todo o corpo.
2. Atril, metrónomo e afinador.
3. Piano e instrumentos (óboe e corno inglés).
4. Utensilios para a confección de canas: fío, navallas, pestanas, tubos de canas, pedras de afiar, mandril, alicates, arame, tesoiras, calibrador, micrómetro, pregubiador.
5. Métodos, obras e aparato de reprodución e gravación sonora.

Métodos, estudos e repertorio técnico

Peter WASTALL: "Aprende a tocar el oboe". Boosey and Hawkes, 1980. Unidades 1-12.

José Javier GUNA Vilar: "Técnica elemental del Oboe". Valencia: Piles editorial, 2000. Páginas 1-40.

Blaine EDLEFSEN & Fred WEBER: "Oboe Student. Level One (Elementary)". Rockville Centre, L.I., N.Y.: Belwin Inc, 1969. Lesson 1 a 16.

SCOZZI, Ricardo: "Esercizi Preliminari per lo Studio dell'Oboe". Milán: Edizioni Curci, 1975. Páginas 6, 7 (estudios 9, 10, 12, 13, 14, 15), 8 (estudios 19 e 21), 10 (estudios 1 al 10), 11 (estudios 20 al 22), 12 (estudios 24 al 32).

Obras con acompañamento de piano

James HOOK (1746-1827), "Minuetto".

C. W. GLUCK (1741-1787) / P. Wastall (arr.), "Coro de la ópera Paris y Elena"

Antonio DIABELLI (1781-1856) / P. Wastall (arr.), "Serenata"

Keith Ramon COLE, "Solstice"

Robert SCHUMANN (1810-1856), "Marcha militar"

Johannes BRAHMS (1833-1897), "Nocturno"

Christopher NORTON (1953), "Riverboat"

Robert HINCHLIFFE, "The Really Easy Oboe Book", pezas 1-4.

Excepto as dúas últimas, todas están incluídas en Peter WASTALL : "Aprende a tocar el oboe".

2.1.4 CONTIDOS MÍNIMOS

José Javier GUNA Vilar: "Técnica elemental del Oboe". Valencia: Piles editorial, 2000. Páginas 1-40.

Peter WASTALL: "Aprende a tocar el oboe". Boosey and Hawkes, 1980. Unidades 1-12.

Blaine EDLEFSEN & Fred WEBER: "Oboe Student. Level One (Elementary)". Rockville Centre, L.I., N.Y.: Belwin Inc, 1969. Lesson 1 a 8.

2.1.5 CRITERIOS DE AVALIACIÓN

- Ler textos a primeira vista con fluidez e comprensión. Este criterio de avaliación pretende constatar a capacidade do alumnado para se desenvolver con certo grao de autonomía na lectura dun texto.

- Memorizar e interpretar textos musicais empregando a medida, a afinación, a articulación e o fraseo adecuados ao seu contido. Este criterio de avaliación pretende comprobar, a través da memoria, a correcta aplicación dos coñecementos teórico prácticos da linguaxe musical.

- Interpretar obras de acordo cos criterios do estilo correspondente. Este criterio de avaliación pretende comprobar a capacidade do alumnado para empregar o tempo, a articulación e a dinámica como elementos básicos da interpretación.

- Describir logo dunha audición os trazos característicos das obras escoitadas. Con este criterio, preténdese avaliar a capacidade para percibir e relacionar cos coñecementos adquiridos os aspectos esenciais de obras que o alumnado poida entender segundo o seu nivel de desenvolvemento cognitivo e afectivo, aínda que non as interprete por seren novas para el ou por resultaren aínda inabordables pola súa dificultade técnica.

- Amosar nos estudos e nas obras a capacidade de aprendizaxe progresiva individual. Este criterio de avaliación pretende verificar se o alumnado é capaz de aplicar no seu estudo as indicacións do profesorado e, con elas, desenvolver unha autonomía progresiva de traballo que lle permita valorar correctamente o seu rendemento.

- Interpretar en público, como solista e de memoria, obras representativas do seu nivel no instrumento, con seguridade e control da situación. Este criterio de avaliación trata de comprobar a capacidade de memoria e autocontrol, e o dominio da obra estudada. Así mesmo, pretende estimular o interese polo estudo e fomentar as capacidades de equilibrio persoal que lle permitan enfrontarse con naturalidade ante un público.

- Actuar como membro dun grupo e manifestar a capacidade de tocar ou cantar, ao mesmo tempo que escoita e se adapta ao resto dos instrumentos ou das voces. Este criterio de avaliación presta atención á capacidade do alumnado para adaptar a súa afinación, precisión rítmica, dinámica, etc., á dos seus compañeiros ou compañeiras nun traballo común.

2.1.6 PROCEDIMIENTO DE AVALIACIÓN ORDINARIA (aplicables a todos os cursos)

Para poder realizar unha correcta avaliación do proceso de aprendizaxe, precisamos recoller información que sexa fiable e tamén exacta. Isto obríganos a ter na nosa man unha gran cantidade de recursos e ferramentas que permitan adecuarse ás distintas capacidades e tipos de contido que pretendemos avaliar. Tamén debemos ter en conta que neste proceso non sempre é o profesor o que avalía senón que o alumno tamén debe valorar o seu propio traballo (auto avaliación) de tal xeito que os procedementos de avaliación poidan aplicarse a esta situación.

Entre os principais procedementos de avaliación sinalamos:

- **Probas orais**, que no caso da materia de óboe, adquiren o procedemento de audición, moi adecuadas se, ademais de valorar os coñecementos do alumno, pretendemos que aprenda a desenvolverse nunha situación na que poda haber oíntes (público ou tribunal examinador). Ao longo do curso se realizarán tres audicións nas que participarán todos os alumnos interpretando obras para óboe só, para óboe e piano e de conxunto. Con elas ademais de desenvolver as capacidades interpretativas do alumno/a, o profesor observa o nivel acadado en cada trimestre.
- **Observación sistemática**, para o cal levarase un diario da aula que permita en cada momento constatar a evolución do alumnos respecto aos contidos e obxectivos establecidos para cada nivel e curso. Tamén chagado ao caso poderá recurrirse á observación externa, con ela interveñen no proceso de avaliación outros profesores da mesma ou doutras especialidades. O seu distanciamento permite recoller información e valoracións de carácter complementario.
- **Técnicas audiovisuais**, utilizadas non tanto como unha ferramenta de avaliación en sí mesmas, senón para que quede constancia do observado.
- **Traballos de investigación realizados polo alumno**, este tipo de traballos danos unha información moi ampla xa que nos permite valorar, ademais da profundidade coa que aborda o alumno o tema tratado, a súa forma de expoñelo, a súa capacidade para expresarse ou os medios e recursos empregados para levalo a cabo.
- **Informes**, resultan de gran axuda á hora de transmitir información entre os distintos profesionais que estiveran en contacto co alumno. Será labor do profesor escoller os instrumentos e recollida de datos máis adecuados, dependendo do que queremos avaliar, da información que sexa necesaria e das situacións en que se vaia a avaliar.

2.1.7. MEDIDAS DE RECUPERACIÓN (aplicables a todos os cursos)

Exame final para os alumnos que perderon o dereito a avaliación continua.

Os alumnos que perderon o dereito á avaliación continua, por ter máis faltas das permitidas sen xustificar ó longo do curso, faráselles un exame final no que se lles esixirá todo o programa do curso nos seus diferentes apartados: técnica, métodos, conteúdos, sonatas, e aplicaráselles os criterios de avaliación que forman parte da presente programación, aplicados ó curso no que se examinen.

Procedementos de recuperación trimestrais

Farase a recuperación na propia clase. O profesor fixará unha data para facer o exame de recuperación cos mesmos contidos que os do trimestre no superado. O alumno que ao final do curso non acade unha cualificación positiva, terá dereito a presentarse ás probas extraordinarias de setembro.

Medidas de recuperación para cursos pendentes

O alumno que teña un curso pendente, matricularase do curso seguinte ademais do curso pendente. A recuperación da materia deberá realizarse na clase do curso seguinte. Mentres non teña superado o curso pendente, non poderá acadar unha cualificación positiva no curso superior.

2.1.8 PROBA EXTRAORDINARIA DE SETEMBRO (aplicables a todos os cursos)

Os alumnos/as que non superen o curso terán dereito a un exame de recuperación que se celebrará no mes de Setembro. O titor será quen actúe como tribunal examinador, ademais asesorará sempre ao alumno sobre o programa que debe interpretar.

2.1.9 CRITERIOS PARA A CONCESIÓN DE AMPLIACIÓN DE MATRÍCULA (aplicables a todos os cursos)

Para conceder a ampliación de matrícula a un curso superior ao que se encontra o alumno, é necesario que este teña superado o 75% dos obxectivos sinalados no curso que realiza. Ademais observarase o grao de madurez da sensibilidade musical do alumno e da súa personalidade antes de concederlle a ampliación. O profesor-titor de óboe será quen propoña a ampliación de matrícula en consenso previo cos demais profesores do alumno. Disporase durante o primeiro trimestre do curso para presentar a ampliación.

2.2 SEGUNDO CURSO DE GRAO ELEMENTAL

2.2.1 OBXECTIVOS

- Potenciar os músculos que interveñen na respiración diafragmática, na formación da embocadura, a flexibilidade da gorxa e a lingua para unha maior eficacia no control e dosificación do aire.
- Afianzar a correcta posición do corpo e o instrumento.
- Insistir na presión sobre a columna do aire para mellorar o timbre e a afinación.
- Comezar a coñecer o sistema/s de atado das canas.
- Desenrolar a sensibilidade auditiva que permita a evolución continua dun bo son e afinación
- Estimularo alumno/a no referente o interese polo estudio do óboe.
- Adquirir elasticidade nos saltos de intervalos e cambios de rexistro.
- Insistir no valor do silencio como medio eficaz para o rendemento do traballo individual e colectivo.
- Insistir no respecto aos criterios dos demais.
- Adquirir técnicas de estudo correctas e eficaces.
- Interpretar un repertorio básico e progresivo de estudos e pezas solo e con acompañamento de piano.
- Iniciar a estrutura musical : Motivos, frases, cadencias, etc.
- Interpretar en público.
- Practicar a lectura a primeira vista.
- Desenvolver progresivamente a realización das articulacións picado, ligado e stacatto, e as súas combinacións.

2.2.2 CONTIDOS

- Evolución na elasticidade, homoxeneidade e calidade do son e a afinación, especialmente nos saltos de intervalos e cambios de rexistro.
- Adquisición de técnicas eficaces de estudo para lograr unha autonomía no traballo e valorar o rendemento persoal.
- Afinación, ritmo e sincronización en conxunto.
- Práctica no inicio do atado de canas.
- Audicións en clase e asistencia a concertos para desenvolver a sensibilidade musical e estética.
- Practica da lectura a primeira vista.
- Interpretación en público o repertorio solista traballado en clase.
- Realización de notas longas, exercicios melódicos e de mecanismo dentro do ámbito comprendido entre o si (si3) bemol grave e do agudo (do6).

- Realización de notas longas en forte, mezzo forte, piano, con reguladores en decrescendo (de forte a piano) y crescendo (de piano a forte) e a súa aplicación no repertorio deste curso.
- Desenvolvemento da sensibilidade cara á experiencia musical.
- Exercicios de mecanismo e articulación tonalidades ata tres alteracións.
- Desenvolvemento do uso da memoria na interpretación musical.
- Aprendizaxe e realización das articulacións picado, ligado e stacatto aplicadas ao repertorio deste curso.
- Desenvolvemento progresivo das articulacións picado, ligado e stacatto, e as súas combinacións
- Iniciación á comprensión das estruturas musicais (motivos, temas, períodos, frases, seccións) para acadar unha interpretación consciente.

2.2.3 RECURSOS DIDÁCTICOS

Materiais:

A Aula de Óboe precisará dispoñer duns medios materiais para a consecución dos obxectivos propostos, sendo imprescindible o seguinte:

1. Espello no que o alumno poda verse todo o corpo.
2. Atril, metrónomo e afinador.
3. Piano e instrumentos (óboe e corno inglés).
4. Utensilios para a confección de canas: fío, navallas, pestanas, tubos de canas, pedras de afiar, mandril, alicates, arame, tesoiras, calibrador, micrómetro, pregubiador.
5. Métodos, obras e aparato de reprodución e gravación sonora.

Métodos, estudos e repertorio técnico.

Peter WASTALL: "Aprende a tocar el oboe". Boosey and Hawkes, 1980. Unidades 13 a 24.

José Javier GUNA Vilar: "Técnica elemental del Oboe". Valencia: Piles editorial, 2000. Páginas 41-51, 61-64., 68-70.

Blaine EDLEFSEN & Fred WEBER: "Oboe Student. Level One (Elementary)". Rockville Centre, L.I., N.Y.: Belwin Inc, 1969. Lesson 17 a 33.

Ricardo SCOZZI: "Esercizi Preliminari per lo Studio dell'Oboe". Milán: Edizioni Curci, 1975. Páginas 6, 7 (estudios 11, 16, 17,), 12 (estudios 35 e 36), 13 (estudios 37 a 41), 23 (estudios 1, 2 e 3), 24 (estudios 4 e 5).

Repertorio de concerto

Giles FARNABY (1560-1640)/ P. Wastall (arr.): "Tower Hill"

Johann Sebastian BACH : "Gavotte", "Minuetto 1 en Sol", "Minuetto 2 en Sol" de "Album de Anna Magdalema"

G. F. HAENDEL.: "Menuet", "Aria de Rinaldo"

W. A. MOZART: "Ah! Vous dirai-je, maman"

André GRETRY (1741-1813) / P. WASTALL (arr.): "Aria de Ricardo Corazón de León"

Ludwig van BEETHOVEN (1770-1827): "Melodía"

Franz SCHUBERT (1791-1828) / P. Wastall (arr.): "Valse"

Robert SCHUMANN (1810-1856): "Lullaby", "Little Piece", "Humming Song", "Melody"

Keith Ramon COLE: "October"

Derek HYDE: "Soliloquy"

Lajos HUSZÁR (1948): "Piece Nº 1"

Robert HINCHLIFFE "The Really Easy Oboe Book", Londres: Faber Music. Pezas 5-12.

Paulino Pereiro: "Peza sobre temas galegos. Op. 165"

2.3.4 CONTIDOS MÍNIMOS

José Javier GUNA Vilar: "Técnica elemental del Oboe". Valencia: Piles editorial, 2000. Páginas 41-51, 61-64., 68-70.

Peter WASTALL: "Aprende a tocar el oboe". Boosey and Hawkes, 1980. Unidades 13 a 19.

Blaine EDLEFSEN & Fred WEBER: "Oboe Student. Level One (Elementary)". Rockville Centre, L.I., N.Y.: Belwin Inc, 1969. Lesson 17 a 26.

Paulino Pereiro: "Peza sobre temas galegos. Op. 165"

5.5. CRITERIOS DE AVALIACIÓN

- Ler textos a primeira vista con fluidez e comprensión. Este criterio de avaliación pretende constatar a capacidade do alumnado para se desenvolver con certo grao de autonomía na lectura dun texto.

- Memorizar e interpretar textos musicais empregando a medida, a afinación, a articulación e o fraseo adecuados ao seu contido. Este criterio de avaliación pretende comprobar, a través da memoria, a correcta aplicación dos coñecementos teórico-prácticos da linguaxe musical.

- Interpretar obras de acordo cos criterios do estilo correspondente. Este criterio de avaliación pretende comprobar a capacidade do alumnado para empregar o tempo, a articulación e a dinámica como elementos básicos da interpretación.

- Describir logo dunha audición os trazos característicos das obras escoitadas. Con este criterio, preténdese avaliar a capacidade para percibir e relacionar cos coñecementos adquiridos os aspectos esenciais de obras que o alumnado poida entender segundo o seu nivel de desenvolvemento cognitivo e afectivo, aínda que non as interprete por seren novas para el ou por resultaren aínda inabordables pola súa dificultade técnica.

- Amosar nos estudos e nas obras a capacidade de aprendizaxe progresiva individual. Este criterio de avaliación pretende verificar se o alumnado é capaz de aplicar no seu

estudo as indicacións do profesorado e, con elas, desenvolver unha autonomía progresiva de traballo que lle permita valorar correctamente o seu rendemento.

- Interpretar en público, como solista e de memoria, obras representativas do seu nivel no instrumento, con seguridade e control da situación. Este criterio de avaliación trata de comprobar a capacidade de memoria e autocontrol, e o dominio da obra estudada. Así mesmo, pretende estimular o interese polo estudo e fomentar as capacidades de equilibrio persoal que lle permitan enfrontarse con naturalidade ante un público.

- Actuar como membro dun grupo e manifestar a capacidade de tocar ou cantar, ao mesmo tempo que escoita e se adapta ao resto dos instrumentos ou das voces. Este criterio de avaliación presta atención á capacidade do alumnado para adaptar a súa afinación, precisión rítmica, dinámica, etc., á dos seus compañeiros ou compañeiras nun traballo común.

2.3.6 PROCEDIMIENTO DE AVALIACIÓN ORDINARIA (aplicables a todos os cursos)

Para poder realizar unha correcta avaliación do proceso de aprendizaxe, precisamos recoller información que sexa fiable e tamén exacta. Isto obríganos a ter na nosa man unha gran cantidade de recursos e ferramentas que permitan adecuarse ás distintas capacidades e tipos de contido que pretendemos avaliar. Tamén debemos ter en conta que neste proceso non sempre é o profesor o que avalía senón que o alumno tamén debe valorar o seu propio traballo (auto avaliación) de tal xeito que os procedementos de avaliación poidan aplicarse a esta situación.

Entre os principais procedementos de avaliación sinalamos:

- **Probas orais**, que no caso da materia de óboe, adquiren o procedemento de audición, moi adecuadas se, ademais de valorar os coñecementos do alumno, pretendemos que aprenda a desenvolverse nunha situación na que poda haber oíntes (público ou tribunal examinador). Ao longo do curso se realizarán tres audicións nas que participarán todos os alumnos interpretando obras para óboe só, para óboe e piano e de conxunto. Con elas ademais de desenvolver as capacidades interpretativas do alumno/a, o profesor observa o nivel acadado en cada trimestre.
- **Observación sistemática**, para o cal levarase un diario da aula que permita en cada momento constatar a evolución do alumnos respecto aos contidos e obxectivos establecidos para cada nivel e curso. Tamén chagado ao caso poderá recurrirse á observación externa, con ela interveñen no proceso de avaliación outros profesores da mesma ou doutras especialidades. O seu distanciamento permite recoller información e valoracións de carácter complementario.

- **Técnicas audiovisuais**, utilizadas non tanto como unha ferramenta de avaliación en sí mesmas, senón para que quede constancia do observado.
- **Traballos de investigación realizados polo alumno**, este tipo de traballos danos unha información moi ampla xa que nos permite valorar, ademais da profundidade coa que aborda o alumno o tema tratado, a súa forma de expoñelo, a súa capacidade para expresarse ou os medios e recursos empregados para levalo a cabo.
- **Informes**, resultan de gran axuda á hora de transmitir información entre os distintos profesionais que estiveran en contacto co alumno. Será labor do profesor escoller os instrumentos e recollida de datos máis adecuados, dependendo do que queremos avaliar, da información que sexa necesaria e das situacións en que se vaia a avaliar.

2.1.7 MEDIDAS DE RECUPERACIÓN (aplicables a todos os cursos)

Exame final para os alumnos que perderon o dereito a avaliación continua.

Os alumnos que perderon o dereito á avaliación continua, por ter máis faltas das permitidas sen xustificar ó longo do curso, faráselles un exame final no que se lles esixirá todo o programa do curso nos seus diferentes apartados: técnica, métodos, conteúdos, sonatas, e aplicaráselles os criterios de avaliación que forman parte da presente programación, aplicados ó curso no que se examinen.

Procedementos de recuperación trimestrais

Farase a recuperación na propia clase. O profesor fixará unha data para facer o exame de recuperación cos mesmos contidos que os do trimestre no superado. O alumno que ao final do curso non acade unha cualificación positiva, terá dereito a presentarse ás probas extraordinarias de setembro.

Medidas de recuperación para cursos pendentes

O alumno que teña un curso pendente, matricularase do curso seguinte ademais do curso pendente. A recuperación da materia deberá realizarse na clase do curso seguinte. Mentres non teña superado o curso pendente, non poderá acadar unha cualificación positiva no curso superior.

2.1.8 PROBA EXTRAORDINARIA DE SETEMBRO (aplicables a todos os cursos)

Os alumnos/as que non superen o curso terán dereito a un exame de recuperación que se celebrará no mes de Setembro. O titor será quen actúe como tribunal examinador, ademais asesorará sempre ao alumno sobre o programa que debe interpretar.

2.1.9 CRITERIOS PARA A CONCESIÓN DE AMPLIACIÓN DE MATRÍCULA (aplicables a todos os cursos)

Para conceder a ampliación de matrícula a un curso superior ao que se encontra o alumno, é necesario que este teña superado o 75% dos obxectivos sinalados no curso que realiza. Ademais observarase o grao de madurez da sensibilidade musical do alumno e da súa personalidade antes de concederlle a ampliación. O profesor-titor de óboe será quen propoña a ampliación de matrícula en consenso previo cos demais profesores do alumno. Disporase durante o primeiro trimestre do curso para presentar a ampliación.

2.3 TERCEIRO CURSO DE GRAO ELEMENTAL

2.3.1 OBXECTIVOS

- Adoptar unha posición corporal que permita respirar con naturalidade e que favoreza a correcta colocación do instrumento.
- Controlar o aire mediante a respiración diafragmática e os músculos que forman a forman a embocadura, de xeito que posibilite unha correcta emisión, afinación, articulación e flexibilidade do son.
- Acadar a presión necesaria coa columna de aire para emitir correctamente o son.
- Adquirir unha posición de mans e dedos correcta que permita o desenvolvemento progresivo do mecanismo.
- Executar correctamente (dixitación e afinación) o rexistro comprendido entre o si (si³) bemol grave e mi (mi⁶) bemol agudo.
- Espertar no alumno interese polo desenvolvemento das súas capacidades técnicas e expresivas, inculcando un hábito de estudo correcto e eficaz.
- Adquirir o hábito de interpretar en público de memoria e con corrección o repertorio con acompañamento de piano correspondente a este curso.
- Saber empregar con precisión os reflexos necesarios para corrixir de forma automática a afinación das notas e a calidade do son.
- Coñecer as características e as posibilidades sonoras do instrumento e sabelas empregar, dentro das esixencias do nivel, tanto na interpretación individual como na de conxunto.
- Demostrar unha sensibilidade auditiva que permita o control permanente de afinación e o perfeccionamento continuo da calidade sonora.
- Emitir un son estable, en toda a extensión do instrumento, comezando a empregar os matices para lle dar cor e expresión á interpretación musical.
- Interpretar un repertorio básico integrado por obras de diferentes épocas e estilos, dunha dificultade acorde a este nivel.

2.3.2 CONTIDOS

- Realización de escalas e arpexios, maiores e menores en todas as tonalidades.
- Realización de exercicios de extensión en terceiras e cuartas nos modos maior e menor e nas tonalidades de ata catro alteracións.
- Axilización do mecanismo, elasticidade e homoxeneidade do son.
- Ampliación do repertorio de obras de distintos estilos.
- Lectura a primeira vista.
- Atado de canas e coñecemento do tipo/s de raspado.
- Actuacións en público

- Adquisición de técnicas eficaces de estudio para lograr unha autonomía no traballo e valorar o rendemento persoal.
- Realización de notas longas, exercicios melódicos e de mecanismo dentro do ámbito comprendido entre o si (si3) bemol grave e mi (mi6) bemol agudo.
- Realización de notas longas en forte, mezzo forte, piano, con reguladores en decrescendo (de forte a piano) y crescendo (de piano a forte) e a súa aplicación no repertorio deste curso.
- Desenvolvemento da sensibilidade cara á experiencia musical.
- Exercicios de mecanismo e articulación ata catro alteracións.
- Desenvolvemento do uso da memoria na interpretación musical.
- Axilización das articulacións picado, ligado e stacatto aplicadas ao repertorio deste curso.
- Iniciación á comprensión das estruturas musicais (motivos, temas, períodos, frases, seccións) para acadar unha interpretación consciente.
- Práctica da relaxación e respiración para o desenvolvemento da capacidade pulmonar.
- Fortalecemento dos músculos faciais.
- Desenvolvemento da sensibilidade auditiva como premisa para a obtención dunha boa calidade de son.

2.3.3 RECURSOS DIDÁCTICOS

Materiais:

A Aula de Óboe precisará dispoñer duns medios materiais para a consecución dos obxectivos propostos, sendo imprescindible o seguinte:

1. Espello no que o alumno poda verse todo o corpo.
2. Atril, metrónomo e afinador.
3. Piano e instrumentos (óboe e corno inglés).
4. Utensilios para a confección de canas: fío, navallas, pestanas, tubos de canas, pedras de afiar, mandril, alicates, arame, tesoiras, calibrador, micrómetro, pregubiador.
5. Métodos, obras e aparato de reprodución e gravación sonora.

Métodos, estudos e repertorio técnico

Joseph SELLNER “Méthode pour hautbois”, 2ª parte. París: Billaudot. Estudos ata unha alteración.

Clemente SALVIANI “Studi per oboe” vol. I. Milán: Ricordi, estudos 1-12.

Blaine EDLEFSEN, e Fred WEBER: “Oboe Student. Level Two (Intermediate)”. Rockville Centre, L.I., N.Y.: Belwin Inc., 1970.

José Javier GUNA Vilar: “Técnica elemental del Oboe”. Valencia: Piles editorial, 2000. Páginas 61-106.

Paul HARRIS & John DAVIES “80 Grated Studies for oboe”, Londres: Faber Music.

B. DOEMENS “Oboenschule”

H. BROD (1799-1839), “Methode de Hautbois”. París: Éditions Henry Lemoine. 40 Leçons faciles et progressives.

Repertorio de concierto

Tomaso ALBINONI (1671-1751), “Concerto per 2 oboi e archi” en do, Op. 7 nº 2.

Georg F. HAENDEL, “Bourré & Minuetto da sonata nº 3 en fa”.

Ludwig van BEETHOVEN, “Sonatina” en Sol maior

César FRANCK, “Piece V pour Hautbos e Piano”.

André AMELLER, “Sonatina”. París: Gerard Billaudot.

Robert HINCHLIFFE “The Really Easy Oboe Book”. Londres: Faber Music. Pezas 13-20.

Pierre MAX DUBOIS “Histoires de Hautbois, volume 1. Trois pièces pour débutants”.

Miguel BROTONS PÉREZ, “Amoeiros”.

P. VERRAL “Airobics”

G.PUCCINI “Nessun dorma”

2.3.4 COINTIDOS MÍNIMOS

Joseph SELLNER “Méthode pour hautbois”, 2ª parte. París: Billaudot. Estudios en do maior.

José Javier GUNA VILAR: “Técnica elemental del Oboe”. Valencia: Piles editorial, 2000. Páginas 61-106.

Clemente SALVIANI “Studi per oboe” vol. I. Milán: Ricordi, estudios 1-5.

Blaine EDLEFSEN, e Fred WEBER: “Oboe Student. Level Two (Intermediate)”. Rockville Centre, L.I., N.Y.: Belwin Inc., 1970, p. 1-20

Tomaso ALBINONI (1671-1751) “Concerto per 2 oboi e archi” en do maior, Op. 7 nº 2, óboe 1.

César FRANCK “Piece V pour Hautbos e Piano”, París. Alphonss Leduc.

Miguel BROTONS PÉREZ, “Amoeiros”.

2.3.5. CRITERIOS DE AVALIACIÓN

- Ler textos a primeira vista con fluidez e comprensión. Este criterio de avaliación pretende constatar a capacidade do alumnado para se desenvolver con certo grao de autonomía na lectura dun texto.

- Memorizar e interpretar textos musicais empregando a medida, a afinación, a articulación e o fraseo adecuados ao seu contido. Este criterio de avaliación pretende comprobar, a través da memoria, a correcta aplicación dos coñecementos teórico prácticos da linguaxe musical.

- Interpretar obras de acordo cos criterios do estilo correspondente. Este criterio de avaliación pretende comprobar a capacidade do alumnado para empregar o tempo, a articulación e a dinámica como elementos básicos da interpretación.
- Describir logo dunha audición os trazos característicos das obras escoitadas. Con este criterio, preténdese avaliar a capacidade para percibir e relacionar cos coñecementos adquiridos os aspectos esenciais de obras que o alumnado poida entender segundo o seu nivel de desenvolvemento cognitivo e afectivo, aínda que non as interprete por seren novas para el ou por resultaren aínda inabordables pola súa dificultade técnica.
- Amosar nos estudos e nas obras a capacidade de aprendizaxe progresiva individual. Este criterio de avaliación pretende verificar se o alumnado é capaz de aplicar no seu estudo as indicacións do profesorado e, con elas, desenvolver unha autonomía progresiva de traballo que lle permita valorar correctamente o seu rendemento.
- Interpretar en público, como solista e de memoria, obras representativas do seu nivel no instrumento, con seguridade e control da situación. Este criterio de avaliación trata de comprobar a capacidade de memoria e autocontrol, e o dominio da obra estudada. Así mesmo, pretende estimular o interese polo estudo e fomentar as capacidades de equilibrio persoal que lle permitan enfrontarse con naturalidade ante un público.
- Actuar como membro dun grupo e manifestar a capacidade de tocar ou cantar, ao mesmo tempo que escoita e se adapta ao resto dos instrumentos ou das voces. Este criterio de avaliación presta atención á capacidade do alumnado para adaptar a súa afinación, precisión rítmica, dinámica, etc., á dos seus compañeiros ou compañeiras nun traballo común.

2.3.6 PROCEDEMENTO DE AVALIACIÓN ORDINARIA (aplicables a todos os cursos)

Para poder realizar unha correcta avaliación do proceso de aprendizaxe, precisamos recoller información que sexa fiable e tamén exacta. Isto obríganos a ter na nosa man unha gran cantidade de recursos e ferramentas que permitan adecuarse ás distintas capacidades e tipos de contido que pretendemos avaliar. Tamén debemos ter en conta que neste proceso non sempre é o profesor o que avalía senón que o alumno tamén debe valorar o seu propio traballo (auto avaliación) de tal xeito que os procedementos de avaliación poidan aplicarse a esta situación.

Entre os principais procedementos de avaliación sinalamos:

- **Probas orais**, que no caso da materia de óboe, adquiren o procedemento de audición, moi adecuadas se, ademais de valorar os coñecementos do alumno, pretendemos que aprenda a desenvolverse nunha situación na que poda haber oíntes (público ou tribunal examinador). Ao longo do curso se realizarán tres

audicións nas que participarán todos os alumnos interpretando obras para óboe só, para óboe e piano e de conxunto. Con elas ademais de desenvolver as capacidades interpretativas do alumno/a, o profesor observa o nivel acadado en cada trimestre.

- **Observación sistemática**, para o cal levarase un diario da aula que permita en cada momento constatar a evolución do alumnos respecto aos contidos e obxectivos establecidos para cada nivel e curso. Tamén chagado ao caso poderá recurrirse á observación externa, con ela interveñen no proceso de avaliación outros profesores da mesma ou doutras especialidades. O seu distanciamento permite recoller información e valoracións de carácter complementario.
- **Técnicas audiovisuais**, utilizadas non tanto como unha ferramenta de avaliación en sí mesmas, senón para que quede constancia do observado.
- **Traballos de investigación realizados polo alumno**, este tipo de traballos danos unha información moi ampla xa que nos permite valorar, ademais da profundidade coa que aborda o alumno o tema tratado, a súa forma de expoñelo, a súa capacidade para expresarse ou os medios e recursos empregados para levalo a cabo.
- **Informes**, resultan de gran axuda á hora de transmitir información entre os distintos profesionais que estiveran en contacto co alumno. Será labor do profesor escoller os instrumentos e recollida de datos máis adecuados, dependendo do que queremos avaliar, da información que sexa necesaria e das situacións en que se vaia a avaliar.

2.3.7 MEDIDAS DE RECUPERACIÓN (aplicables a todos os cursos)

Exame final para os alumnos que perderon o dereito a avaliación continua.

Os alumnos que perderon o dereito á avaliación continua, por ter máis faltas das permitidas sen xustificar ó longo do curso, faráselles un exame final no que se lles esixirá todo o programa do curso nos seus diferentes apartados: técnica, métodos, contidos, sonatas, e aplicaráselles os criterios de avaliación que forman parte da presente programación, aplicados ó curso no que se examinen.

Procedementos de recuperación trimestrais

Farase a recuperación na propia clase. O profesor fixará unha data para facer o exame de recuperación cos mesmos contidos que os do trimestre no superado. O alumno que ao final do curso non acade unha cualificación positiva, terá dereito a presentarse ás probas extraordinarias de setembro.

Medidas de recuperación para cursos pendentes

O alumno que teña un curso pendente, matricularase do curso seguinte ademais do curso pendente. A recuperación da materia deberá realizarse na clase do curso seguinte. Mentres non teña superado o curso pendente, non poderá acadar unha cualificación positiva no curso superior.

2.3.8 PROBA EXTRAORDINARIA DE SETEMBRO (aplicables a todos os cursos)

Os alumnos/as que non superen o curso terán dereito a un exame de recuperación que se celebrará no mes de Setembro. O titor será quen actúe como tribunal examinador, ademais asesorará sempre ao alumno sobre o programa que debe interpretar.

2.1.9 CRITERIOS PARA A CONCESIÓN DE AMPLIACIÓN DE MATRÍCULA (aplicables a todos os cursos)

Para conceder a ampliación de matrícula a un curso superior ao que se encontra o alumno, é necesario que este teña superado o 75% dos obxectivos sinalados no curso que realiza. Ademais observarase o grao de madurez da sensibilidade musical do alumno e da súa personalidade antes de concederlle a ampliación. O profesor-titor de óboe será quen propoña a ampliación de matrícula en consenso previo cos demais profesores do alumno. Disporase durante o primeiro trimestre do curso para presentar a ampliación.

2.4 CUARTO CURSO GRAO ELEMENTAL

2.4.1 OBXECTIVOS

- Adoptar unha posición corporal que permita respirar con naturalidade e que favoreza a correcta colocación do instrumento e a coordinación entre ambas as mans.
- Controlar o aire mediante a respiración diafragmática e os músculos que forman a embocadura, de xeito que posibilite unha correcta emisión, afinación, articulación e flexibilidade do son.
- Saber empregar con precisión os reflexos necesarios para corrixir de forma automática a afinación das notas e a calidade do son.
- Coñecer as características e as posibilidades sonoras do instrumento e sabelas empregar, dentro das esixencias do nivel, tanto na interpretación individual como na de conxunto.
- Demostrar unha sensibilidade auditiva que permita o control permanente de afinación e o perfeccionamento continuo da calidade sonora.
- Emitir un son estable, en toda a extensión do instrumento, comezando a empregar o vibrato e os matices para lle dar cor e expresión á interpretación musical.
- Coñecer a montaxe e a fabricación das lingüetas e poder rebaixalas para o seu correcto funcionamento .
- Interpretar un repertorio básico integrado por obras de diferentes épocas e estilos, dunha dificultade acorde a este nivel.
- Executar correctamente (dixitación e afinación) o rexistro comprendido entre o si (si3) bemol grave e fa (fa6) agudo.
- Espertar no alumno interese polo desenvolvemento das súas capacidades técnicas e expresivas, inculcando un hábito de estudo correcto e eficaz.
- Adquirir o hábito de interpretar en público de memoria e con corrección o repertorio con acompañamento de piano correspondente a este curso.
- Practicar escalas e arpexios, maiores e menores, nas tonalidades con sete alteracións.
- Practicar exercicios de extensión en terceiras e cuartas, nos modos maior e menor, nas tonalidades con cinco alteracións.
- Interpretar obras de estilos diferentes con acompañamento de piano e con público.
- Capacitar o/a alumno/a das destrezas necesarias para que sexa capaz de atar correctamente as canas.

2.4.2 CONTIDOS

- Práctica da relaxación e respiración para o desenvolvemento da capacidade pulmonar.
- Fortalecemento dos músculos faciais.

- Ejercicios de respiración sen instrumento e con el (notas longas controlando a afinación, calidade do son e dosificación do aire).
- Desenvolvemento da sensibilidade auditiva como premisa para a obtención dunha boa calidade de son.
- Práctica de escalas e intervalos (terceiras, cuartas) controlando a emisión do aire en diferentes articulacións.
- Emisión do son en relación coas dinámicas e alturas.
- Desenvolvemento da flexibilidade nos saltos, nas articulacións, nos trinos, etc.
- Práctica de conxunto con outros instrumentos para desenvolver a afinación, o axuste e a precisión rítmica.
- Adestramento permanente e progresivo da memoria.
- Adquisición de hábitos de estudo correctos e eficaces.
- Lectura á vista de obras e de fragmentos sinxelos.
- Iniciación á comprensión das estruturas musicais nos seus niveis (motivos, temas, períodos, frases, seccións, etc.), para chegar a unha interpretación consciente e non simplemente intuitiva.
- Selección progresiva canto ao grao de dificultade de exercicios, estudos e obras do repertorio que se consideren útiles para o desenvolvemento conxunto da capacidade musical e técnica do alumnado.
- Adquisición de técnicas eficaces de estudo para lograr unha autonomía no traballo e valorar o rendemento persoal.
- Mentalización para a proba de acceso para chegar a ela con seguridade e posibilidades de éxito.
- Realización de notas longas, exercicios melódicos e de mecanismo dentro do ámbito comprendido entre o si (si³) bemol grave e fa (fa⁶) agudo.
- Realización de notas longas en forte, mezzo forte, piano, con reguladores en decrescendo (de forte a piano) y crescendo (de piano a forte) e a súa aplicación no repertorio deste curso.
- Desenvolvemento da sensibilidade cara á experiencia musical.
- Exercicios de mecanismo e articulación ata sete alteracións.
- Desenvolvemento do uso da memoria na interpretación musical.
- Axilización das articulacións picado, ligado e staccato aplicadas ao repertorio deste curso.
- Evolución do mecanismo, elasticidade, homoxeneidade e calidade do son nas distintas tonalidades.
- Interpretación de estudos e obras programados para este nivel.
- Confección de canas a nivel básico, inicio do proceso de raspado.

2.4.3 RECURSOS DIDÁCTICOS

Materiais:

A Aula de Óboe precisará dispoñer duns medios materiais para a consecución dos obxectivos propostos, sendo imprescindible o seguinte:

1. Espello no que o alumno poda verse todo o corpo.
2. Atril, metrónomo e afinador.
3. Piano e instrumentos (óboe e corno inglés).
4. Utensilios para a confección de canas: fío, navallas, pestanas, tubos de canas, pedras de afiar, mandril, alicates, arame, tesoiras, calibrador, micrómetro, pregubiador.
5. Métodos, obras e aparato de reprodución e gravación sonora.

Métodos, estudos e repertorio técnico

Joseph SELLNER, "Méthode pour hautbois", 2ª parte. París: Billaudot. Estudos ata dúas alteracións.

Clemente SALVIANI, "Studi per oboe" vol. I. Milán: Ricordi, estudos 13-26.

Blaine EDLEFSEN e Fred WEBER, "Oboe Student. Level Three (Advanced Intermediate)". Belwin Inc.: Rockville Centre, L.I., N.Y., 1971.

José Javier GUNA VILAR, "Técnica elemental del Oboe". Valencia: Piles editorial, 2000. Páginas 105-138.

Paul HARRIS & John DAVIES, "80 Grated Studies for oboe". Londres: Faber Music.

B. DOEMENS "Oboenschule"

Repertorio de concerto

Tomaso ALBINONI (1671-1751) "Concerto per 2 oboi e archi en do, Op. 7 nº 5".

Henry PURCELL, "Gavotte and Hornpipe"

Georg F. HAENDEL, "Andante & Grave da sonata nº 3 en Si bemo".

Georg F. HAENDEL, "Bourré & Minuetto da sonata nº 3 en fa".

Benedetto MARCELLO, "Largo e Allegretto"

Johan FISCHER, "Suite en Sol"

Eduard GRIEG, "Nine Norwegian Folk-songs".

Gabriel PIERNÉ, "Pièce en Sol mineur pour hautbois et piano".

Christopher NORTON (1953), "Microjazz"

G. JACOB, "Interludes"

Hugh M. STUART, "Fantasie"

Miguel BROTONS PÉREZ, "Lembranzas de primavera"

2.4.4 CONTIDOS MÍNIMOS

Joseph SELLNER, "Méthode pour hautbois", 2ª parte. París: Billaudot. Estudos ata unha alteración.

Clemente SALVIANI, "Studi per oboe" vol. I. Milán: Ricordi, estudos 13-18.

Blaine EDLEFSEN e Fred WEBER, "Oboe Student. Level Three (Advanced Intermediate)". Belwin Inc.: Rockville Centre, L.I., N.Y., 1971, páxinas 5-24

José Javier GUNA VILAR, "Técnica elemental del Oboe". Valencia: Piles editorial, 2000. Páginas 105-138.

Paul HARRIS & John DAVIES, "80 Grated Studies for oboe". Londres: Faber Music, estudos 1-15.

Tomaso ALBINONI (1671-1751), "Concerto per 2 oboi e archi en do, Op. 7 nº 5", óboe 1.
Georg F. HAENDEL "Andante & Grave da sonata nº 3 en Si bemol".

Georg F. HAENDEL "Bourré & Minuetto da sonata nº 3 en fa".

Gabriel PIERNÉ, "Pièce en Sol mineur pour hautbois et piano". París. Alphonse Leduc

Miguel BROTÓNS PÉREZ, "Lembranzas de primavera"

2.5.5 CRITERIOS DE AVALIACIÓN

- Ler textos a primeira vista con fluidez e comprensión. Este criterio de avaliación pretende constatar a capacidade do alumnado para se desenvolver con certo grao de autonomía na lectura dun texto.

- Memorizar e interpretar textos musicais empregando a medida, a afinación, a articulación e o fraseo adecuados ao seu contido. Este criterio de avaliación pretende comprobar, a través da memoria, a correcta aplicación dos coñecementos teórico-prácticos da linguaxe musical.

- Interpretar obras de acordo cos criterios do estilo correspondente. Este criterio de avaliación pretende comprobar a capacidade do alumnado para empregar o tempo, a articulación e a dinámica como elementos básicos da interpretación.

- Describir logo dunha audición os trazos característicos das obras escoitadas. Con este criterio, preténdese avaliar a capacidade para percibir e relacionar cos coñecementos adquiridos os aspectos esenciais de obras que o alumnado poida entender segundo o seu nivel de desenvolvemento cognitivo e afectivo, aínda que non as interprete por seren novas para el ou por resultaren aínda inabordables pola súa dificultade técnica.

- Amosar nos estudos e nas obras a capacidade de aprendizaxe progresiva individual. Este criterio de avaliación pretende verificar se o alumnado é capaz de aplicar no seu estudo as indicacións do profesorado e, con elas, desenvolver unha autonomía progresiva de traballo que lle permita valorar correctamente o seu rendemento.

- Interpretar en público, como solista e de memoria, obras representativas do seu nivel no instrumento, con seguridade e control da situación. Este criterio de avaliación trata de comprobar a capacidade de memoria e autocontrol, e o dominio da obra estudada. Así mesmo, pretende estimular o interese polo estudo e fomentar as capacidades de equilibrio persoal que lle permitan enfrontarse con naturalidade ante un público.

- Actuar como membro dun grupo e manifestar a capacidade de tocar ou cantar, ao mesmo tempo que escoita e se adapta ao resto dos instrumentos ou das voces. Este criterio de avaliación presta atención á capacidade do alumnado para adaptar a súa afinación, precisión rítmica, dinámica, etc., á dos seus compañeiros ou compañeiras nun traballo común.

2.4.6 PROCEDEMENTO DE AVALIACIÓN ORDINARIA (aplicables a todos os cursos)

Para poder realizar unha correcta avaliación do proceso de aprendizaxe, precisamos recoller información que sexa fiable e tamén exacta. Isto obríganos a ter na nosa man unha gran cantidade de recursos e ferramentas que permitan adecuarse ás distintas capacidades e tipos de contido que pretendemos avaliar. Tamén debemos ter en conta que neste proceso non sempre é o profesor o que avalía senón que o alumno tamén debe valorar o seu propio traballo (auto avaliación) de tal xeito que os procedementos de avaliación poidan aplicarse a esta situación.

Entre os principais procedementos de avaliación sinalamos:

- **Probas orais**, que no caso da materia de óboe, adquiren o procedemento de audición, moi adecuadas se, ademais de valorar os coñecementos do alumno, pretendemos que aprenda a desenvolverse nunha situación na que poda haber oíntes (público ou tribunal examinador). Ao longo do curso se realizarán tres audicións nas que participarán todos os alumnos interpretando obras para óboe só, para óboe e piano e de conxunto. Con elas ademais de desenvolver as capacidades interpretativas do alumno/a, o profesor observa o nivel acadado en cada trimestre.
- **Observación sistemática**, para o cal levarase un diario da aula que permita en cada momento constatar a evolución do alumnos respecto aos contidos e obxectivos establecidos para cada nivel e curso. Tamén chagado ao caso poderá recurrirse á observación externa, con ela interveñen no proceso de avaliación outros profesores da mesma ou doutras especialidades. O seu distanciamento permite recoller información e valoracións de carácter complementario.
- **Técnicas audiovisuais**, utilizadas non tanto como unha ferramenta de avaliación en sí mesmas, senón para que quede constancia do observado.
- **Traballos de investigación realizados polo alumno**, este tipo de traballos danos unha información moi ampla xa que nos permite valorar, ademais da profundidade coa que aborda o alumno o tema tratado, a súa forma de expoñelo, a súa capacidade para expresarse ou os medios e recursos empregados para levalo a cabo.

- **Informes**, resultan de gran axuda á hora de transmitir información entre os distintos profesionais que estiveran en contacto co alumno. Será labor do profesor escoller os instrumentos e recollida de datos máis adecuados, dependendo do que queremos avaliar, da información que sexa necesaria e das situacións en que se vaia a avaliar.

2.4.7 MEDIDAS DE RECUPERACIÓN (aplicables a todos os cursos)

Exame final para os alumnos que perderon o dereito a avaliación continua.

Os alumnos que perderon o dereito á avaliación continua, por ter máis faltas das permitidas sen xustificar ó longo do curso, faráselles un exame final no que se lles esixirá todo o programa do curso nos seus diferentes apartados: técnica, métodos, conteúdos, sonatas, e aplicaráselles os criterios de avaliación que forman parte da presente programación, aplicados ó curso no que se examinen.

Procedementos de recuperación trimestrais

Farase a recuperación na propia clase. O profesor fixará unha data para facer o exame de recuperación cos mesmos contidos que os do trimestre no superado. O alumno que ao final do curso non acade unha cualificación positiva, terá dereito a presentarse ás probas extraordinarias de setembro.

Medidas de recuperación para cursos pendentes

O alumno que teña un curso pendente, matricularase do curso seguinte ademais do curso pendente. A recuperación da materia deberá realizarse na clase do curso seguinte. Mentres non teña superado o curso pendente, non poderá acadar unha cualificación positiva no curso superior.

2.4.8 PROBA EXTRAORDINARIA DE SETEMBRO (aplicables a todos os cursos)

Os alumnos/as que non superen o curso terán dereito a un exame de recuperación que se celebrará no mes de Setembro. O titor será quen actúe como tribunal examinador, ademais asesorará sempre ao alumno sobre o programa que debe interpretar.

2.4.9 CRITERIOS PARA A CONCESIÓN DE AMPLIACIÓN DE MATRÍCULA (aplicables a todos os cursos)

Para conceder a ampliación de matrícula a un curso superior ao que se encontra o alumno, é necesario que este teña superado o 75% dos obxectivos sinalados no curso que realiza. Ademais observarase o grao de madurez da sensibilidade musical do alumno e da súa personalidade antes de concederlle a ampliación. O profesor-titor de óboe será quen propoña a ampliación de matrícula en consenso previo cos demais profesores do alumno. Disporase durante o primeiro trimestre do curso para presentar a ampliación.

3. GRAO PROFESIONAL

OBXECTIVOS XERAIS

O ensino de instrumentos de vento madeira no **grao profesional** terá como obxectivo contribuír a desenvolver no alumando as capacidades seguintes:

- a) Demostra-la sensibilidade auditiva necesaria para perfeccionar gradualmente a calidade sonora.
- b) Interpretar un repertorio que inclúa obras representativas das diversas épocas e estilos dunha dificultade acorde a este nivel.
- c) Demostrar autonomía progresivamente maior para solucionar cuestións relacionadas coa interpretación: dixitación, articulación, fraseo, etc.
- d) Coñece-las diversas convencións interpretativas vixentes en distintos períodos da historia da música instrumental, especialmente as referidas á escritura rítmica ou á ornamentación.
- e) Practica-la música de conxunto, integrándose en formacións camerísticas de diversa configuración e desempeñando papeis de solista con orquestra en obras de dificultade media, desenrolando así o sentido da interdependencia dos respectivos cometidos.

3.1. PRIMEIRO CURSO DO GRAO PROFESIONAL

3.1.1 OBXECTIVOS

- Desenvolver o rexistro completo do instrumento
- Conseguir que o timbre do óboe sexa de calidade e homoxéneo en todo o rexistro..
- Desenvolar os reflexos que permitan corrixir a afinación.
- Aumentar a gama de dinámica e traballar a emisión en cada unha delas.
- Conseguir un mecanismo progresivamente máis fluído.
- Exercitar as diferentes articulacións e a interpretación destas nos diferentes estilos.
- Practicar o raspado de canas.
- Utilizar correctamente os medios a nosa disposición para que a execución sexa o máis correcta posible.
- Desenvolver as capacidades expresivas mediante o estudo progresivo do vibrato.

3.1.2 CONTIDOS

- Realización de notas largas e pasaxes lentas para que o/a alumno/a poida traballar con maior atención o son en todo o rexistro do instrumento.
- Traballarase as posibilidades que ten o instrumento para variar a afinación das notas conseguindo que o alumno teña recursos suficientes para corrixir a afinación.
- Práctica do rexistro sobre agudo.
- Estudo progresivo do vibrato e a súa aplicación na interpretación.
- Práctica das diferentes dinámicas e articulacións para lograr unha maior riqueza na interpretación.
- Introducir fragmentos máis extensos e complexos en canto a forma, co fin desenvolver a memoria.
- Adquisición de coñecementos sobre o raspado de cañas que permiten ó/a alumno/a corrixir nas súas canas o son, a afinación, a emisión, etc.
- Adquisición dos elementos estilísticos de cada período da historia da música.

3.1.3 RECURSOS DIDÁCTICOS

Materiais:

A Aula de Óboe precisará dispoñer duns medios materiais para a consecución dos obxectivos propostos, sendo imprescindible o seguinte:

1. Espello no que o alumno poda verse todo o corpo.
2. Atril, metrónomo e afinador.
3. Piano e instrumentos (óboe e corno inglés).
4. Utensilios para a confección de canas: fío, navallas, pestanas, tubos de canas, pedras de afiar, mandril, alicates, arame, tesoiras, calibre, micrómetro, pregubiador.
5. Métodos, obras e aparato de reprodución e gravación sonora.

Métodos, estudos e repertorio técnico

Louis BLEUZET “La technique du hautbois” première partie. páginas 1-4, escalas ata dúas alteracións.

Clemente SALVIANI, “Studi per oboe” vol. II, estudos ata dúas alteracións

Joseph SELLNER, “Méthode pour hautbois”, 2ª parte, estudos de tres alteracións

Alamiro GIAMPERI, “Método Progresivo per Oboe”, estudos 1-12.

A.M. BARRET, “Méthode Complète de Hautbois”, vol. III, estudos 1 a 20

José Javier GUNA VILAR, “Técnica elemental del Oboe”. Valencia: Piles editorial, 2000. Páginas 105-138.

Repertorio de concerto

Arcangelo CORELLI / BARBIROLI “Concerto”

Tomaso ALBINONI, (1671-1751) “Concerto per 2 oboi e archi en do, Op. 9 nº 9”.

Tomaso ALBINONI, “Concerto para óboe en fa maior Op. 7, nº 9”

Tomaso ALBINONI, “Concerto para óboe en do maior Op. 9, nº 5”

Tomaso ALBINONI, “Concerto para óboe en Si bemol maior Op. 7, nº 3”

Tomaso ALBINONI, “Concerto para óboe en Si bemol maior Op. 9, nº11”

Francesco GEMINIANI, “Sonata nº 3 en Mi menor”

Ludwig van BEETHOVEN, “Adagio”.

H. BROD (1799-1839), “Six Sonates Faciles” en “Methode de Hautbois”. Sonatas 1-3.

Thomas Attwood WALMISLEY (1814-1856), “Sonatine for Oboe and Piano”

Eduard GRIEG, “Catro pezas”

Béla BARTÓK, “Este a Azékelyeknel”

Béla BARTÓK, “Bagpipers”

Salvador CHULIÁ. “Adagio sentimental”

Paulino PEREIRO, “Peza cómica para óboe e piano. Op. 162”

3.1.4 MÍNIMOS ESIXIDOS

Louis BLEUZET “La technique du hautbois” première partie. páginas 1-4, escalas ata dúas alteracións

Clemente SALVIANI, “Studi per oboe” vol. II, estudos ata unha alteración

Joseph SELLNER, “Méthode pour hautbois”, 2ª parte, estudos de tres alteracións.

A.M. BARRET, “Méthode Complète de Hautbois”, vol. III, estudos 1 a 20.

Tomaso ALBINONI “Concerto para óboe en fa maior Op. 7, nº 9”

Thomas Attwood WALMISLEY (1814-1856), “Sonatine for Oboe and Piano”

Béla BARTÓK, “Este a Azékelyeknel”

Béla BARTÓK, “Bagpipers”

Paulino PEREIRO “Peza cómica para óboe e piano. Op. 162”

3.1.5 CRITERIOS DE AVALIACIÓN

- Utilizar o esforzo muscular, a respiración e relaxación adecuados ás esixencias da execución instrumental. Con este criterio preténdese avaliar o dominio da coordinación motriz e o equilibrio entre os indispensables esforzos musculares que require a execución instrumental e o grao de relaxación necesaria para evitar tensións que conduzan a unha perda de control na execución.
- Demostrar o dominio na execución de estudos e obras sen desligar os aspectos técnicos dos musicais. Este criterio avalía a capacidade de relacionar os coñecementos técnicos e teóricos necesarios para alcanzar unha interpretación adecuada.
- Demostrar sensibilidade auditiva na afinación e no uso das posibilidades sonoras do instrumento. Mediante este criterio preténdese avaliar o coñecemento das características e do funcionamento mecánico do instrumento e a utilización das súas posibilidades.
- Demostrar capacidade para abordar individualmente o estudo das obras de repertorio. Con este criterio preténdese avaliar a autonomía do alumnado e a súa competencia para emprender o estudo individualizado e a resolución dos problemas que se lle susciten no estudo.
- Demostrar solvencia na lectura a primeira vista e capacidade progresiva na improvisación sobre o instrumento. Este criterio avalía a competencia progresiva que adquira o alumnado na lectura a primeira vista así como a súa desenvoltura para abordar a improvisación no instrumento aplicando os coñecementos adquiridos.
- Interpretar obras das distintas épocas e estilos como solista e en grupo. Trátase de avaliar o coñecemento que o alumnado posúe do repertorio do seu instrumento e das súas obras máis representativas, así como o grao de sensibilidade e imaxinación para aplicar os criterios estéticos correspondentes.
- Interpretar de memoria obras do repertorio solista de acordo cos criterios do estilo correspondente. Mediante este criterio valórase o dominio e a comprensión que o alumnado posúe das obras, así como a capacidade de concentración sobre o resultado sonoro das mesmas.
- Demostrar a autonomía necesaria para abordar a interpretación dentro das marxes de flexibilidade que permita o texto musical. Este criterio avalía o concepto persoal estilístico e a liberdade de interpretación dentro do respecto ao texto.
- Mostrar unha autonomía progresivamente maior na resolución de problemas técnicos e interpretativos. Con este criterio quérese comprobar o desenvolvemento que o alumnado alcanzou en canto aos hábitos de estudo e a capacidade de autocrítica.

- Presentar en público un programa adecuado ao seu nivel demostrando capacidade comunicativa e calidade artística. Mediante este criterio preténdese avaliar a capacidade de autocontrol e grao de madureza da súa personalidade artística.

3.1.6 PROCEDEMENTO DE AVALIACIÓN ORDINARIA (aplicables a todos os cursos)

Para poder realizar unha correcta avaliación do proceso de aprendizaxe, precisamos recoller información que sexa fiable e tamén exacta. Isto obríganos a ter na nosa man unha gran cantidade de recursos e ferramentas que permitan adecuarse ás distintas capacidades e tipos de contido que pretendemos avaliar. Tamén debemos ter en conta que neste proceso non sempre é o profesor o que avalía senón que o alumno tamén debe valorar o seu propio traballo (auto avaliación) de tal xeito que os procedementos de avaliación poidan aplicarse a esta situación.

Entre os principais procedementos de avaliación sinalamos:

- **Probas orais**, que no caso da materia de óboe, adquiren o procedemento de audición, moi adecuadas se, ademais de valorar os coñecementos do alumno, pretendemos que aprenda a desenvolverse nunha situación na que poda haber oíntes (público ou tribunal examinador). Ao longo do curso se realizarán tres audicións nas que participarán todos os alumnos interpretando obras para óboe só, para óboe e piano e de conxunto. Con elas ademais de desenvolver as capacidades interpretativas do alumno/a, o profesor observa o nivel acadado en cada trimestre.
- **Observación sistemática**, para o cal levarase un diario da aula que permita en cada momento constatar a evolución do alumnos respecto aos contidos e obxectivos establecidos para cada nivel e curso. Tamén chagado ao caso poderá recurrirse á observación externa, con ela interveñen no proceso de avaliación outros profesores da mesma ou doutras especialidades. O seu distanciamento permite recoller información e valoracións de carácter complementario.
- **Técnicas audiovisuais**, utilizadas non tanto como unha ferramenta de avaliación en sí mesmas, senón para que quede constancia do observado.
- **Traballos de investigación realizados polo alumno**, este tipo de traballos danos unha información moi ampla xa que nos permite valorar, ademais da profundidade coa que aborda o alumno o tema tratado, a súa forma de expoñelo, a súa capacidade para expresarse ou os medios e recursos empregados para levalo a cabo.
- **Informes**, resultan de gran axuda á hora de transmitir información entre os distintos profesionais que estiveran en contacto co alumno. Será labor do

profesor escoller os instrumentos e recollida de datos máis adecuados, dependendo do que queremos avaliar, da información que sexa necesaria e das situacións en que se vaia a avaliar.

3.1.7. MEDIDAS DE RECUPERACIÓN (aplicables a todos os cursos)

Exame final para os alumnos que perderon o dereito a avaliación continua.

Os alumnos que perderon o dereito á avaliación continua, por ter máis faltas das permitidas sen xustificar ó longo do curso, faráselles un exame final no que se lles esixirá todo o programa do curso nos seus diferentes apartados: técnica, métodos, conteúdos, sonatas, e aplicaráselles os criterios de avaliación que forman parte da presente programación, aplicados ó curso no que se examinen.

Procedementos de recuperación trimestrais

Farase a recuperación na propia clase. O profesor fixará unha data para facer o exame de recuperación cos mesmos contidos que os do trimestre no superado. O alumno que ao final do curso non acade unha cualificación positiva, terá dereito a presentarse ás probas extraordinarias de setembro.

Medidas de recuperación para cursos pendentes

O alumno que teña un curso pendente, matricularase do curso seguinte ademais do curso pendente. A recuperación da materia deberá realizarse na clase do curso seguinte. Mentres non teña superado o curso pendente, non poderá acadar unha cualificación positiva no curso superior.

3.1.8 PROBA EXTRAORDINARIA DE SETEMBRO (aplicables a todos os cursos)

Os alumnos/as que non superen o curso terán dereito a un exame de recuperación que se celebrará no mes de Setembro. O titor será quen actúe como tribunal examinador, ademais asesorará sempre ao alumno sobre o programa que debe interpretar.

3.1.9 CRITERIOS PARA A CONCESIÓN DE AMPLIACIÓN DE MATRÍCULA (aplicables a todos os cursos)

Para conceder a ampliación de matrícula a un curso superior ao que se encontra o alumno, é necesario que este teña superado o 75% dos obxectivos sinalados no curso que realiza. Ademais observarase o grao de madurez da sensibilidade musical do alumno e da súa personalidade antes de concederlle a ampliación. O profesor-titor de óboe será quen propoña a ampliación de matrícula en consenso previo cos demais profesores do alumno. Disporase durante o primeiro trimestre do curso para presentar a ampliación.

3.2. SEGUNDO CURSO DO GRAO PROFESIONAL

3.2.1 OBXECTIVOS

- Conseguir que o timbre do óboe sexa de calidade.
- Desenrolar os reflexos que permitan corrixir a afinación.
- Aumentar a gama de dinámica e traballar a emisión en cada unha delas.
- Conseguir un mecanismo máis fluído.
- Aumentar a extensión do óboe cara o rexistro agudo.
- Exercitar as diferentes articulacións e a interpretación destas nos diferentes estilos.
- Practicar o raspado de canas.

3.2.2 CONTIDOS

- Realización de notas largas e pasaxes lentas para que o/a alumno/a poida traballar con maior atención o son.
- Traballaranse as posibilidades que ten o instrumento para variar a afinación das notas conseguindo que o/a alumno/a teña recursos suficientes para corrixir a afinación.
- Desenrolo progresivo da velocidade e das articulacións neste nivel.
- Estudio de vibrato en intervalos a diferentes velocidades.
- Práctica das notas máis agudas.
- Práctica das diferentes dinámicas e articulacións para lograr unha maior riqueza na interpretación.
- Introducir fragmentos máis extensos e complexos en canto a forma, co fin desenrolar a memoria.
- Adquisición de coñecementos sobre o raspado de cañas que permiten ó/a alumno/a corrixir nas súas canas o son, a afinación, a emisión, etc.

3.2.3 RECURSOS DIDÁCTICOS E METODOLOXÍA

Materiais:

A Aula de Óboe precisará dispoñer duns medios materiais para a consecución dos obxectivos propostos, sendo imprescindible o seguinte:

1. Espello no que o alumno poda verse todo o corpo.
2. Atril, metrónomo e afinador.
3. Piano e instrumentos (óboe e corno inglés).
4. Utensilios para a confección de canas: fío, navallas, pestanas, tubos de canas, pedras de afiar, mandril, alicates, arame, tesoiras, calibrador, micrómetro, pregubiador.
5. Métodos, obras e aparato de reprodución e gravación sonora.

Métodos, estudos e repertorio técnico

Louis BLEUZET, "La technique du hautbois" première partie. páxinas 1-4, escalas ata catro alteracións.

Clemente SALVIANI, “Studi per oboe” vol. II, estudos ata catro alteracións.

Clemente SALVIANI “Studi per oboe” vol. III estudos 4-6

Joseph SELLNER “Méthode pour hautbois”, 2ª parte, estudos de catro alteracións

Alamiro GIAMPERI “Método Progresivo per Oboe”, estudos 13-24.

A.M. BARRET “Méthode Complète de Hautbois”, vol. III, estudos 21 a 40

José Javier GUNA VILAR: “Técnica elemental del Oboe”. Valencia: Piles editorial, 2000.
Páginas 105-138.

Repertorio de concerto

G.Ph.TELEMANN, “Partita nº2 en Sol”

A. BESOZZI, “Sonata en Do M” Tomaso ALBINONI (1671-1751) “Concerto per 2 oboi e archi en re maior, op. 9 nº 12”.

Tomaso ALBINONI, “Concerto para óboe en sol menor, op. 9, nº 8”

Domenico CIMAROSA, “Concerto”

Giuseppe SAMMARTINI (1693-ca. 1751), “Sonata para óboe e continuo en Sol maior”

H. BROD (1799-1839), “Six Sonates Faciles” en “Methode de Hautbois”. Sonatas 4-6.

Gaetano DONIZETTI (1797-1848) “Sonata para óboe e piano”

Gabriel GROVLEZ “Sarabanda e Allegro” para óboe e piano

Juan PÉREZ BERNÁ “Diferencias en modo eolio”

E. GOOSENS “Islamita dance”

3.2.4 CONTIDOS MÍNIMOS

Louis BLEUZET, “La technique du hautbois” première partie. páginas 1-4, escalas ata catro alteracións

José Javier GUNA VILAR, “Técnica elemental del Oboe”. Valencia: Piles editorial, 2000.
Páginas 105-138.

Clemente SALVIANI, “Studi per oboe” vol. II estudos ata tres alteracións

Clemente SALVIANI, “Studi per oboe” vol. III estudio 1

Joseph SELLNER, “Méthode pour hautbois”, 2ª parte, estudos de catro alteracións

Giuseppe SAMMARTINI (1693-ca. 1751), “Sonata para óboe e continuo en Sol maior”

Domenico CIMAROSA, “Concerto”

Gaetano DONIZETTI (1797-1848), “Sonata para óboe e piano”

Juan PÉREZ BERNÁ, “Diferencias en modo eolio”

3.2.5 CRITERIOS DE AVALIACIÓN

- Utilizar o esforzo muscular, a respiración e relaxación adecuados ás esixencias da execución instrumental. Con este criterio preténdese avaliar o dominio da coordinación motriz e o equilibrio entre os indispensables esforzos musculares que require a execución instrumental e o grao de relaxación necesaria para evitar tensións que conduzan a unha perda de control na execución.

- Demostrar o dominio na execución de estudos e obras sen desligar os aspectos técnicos dos musicais. Este criterio avalía a capacidade de relacionar os coñecementos técnicos e teóricos necesarios para alcanzar unha interpretación adecuada.
- Demostrar sensibilidade auditiva na afinación e no uso das posibilidades sonoras do instrumento. Mediante este criterio preténdese avaliar o coñecemento das características e do funcionamento mecánico do instrumento e a utilización das súas posibilidades.
- Demostrar capacidade para abordar individualmente o estudo das obras de repertorio. Con este criterio preténdese avaliar a autonomía do alumnado e a súa competencia para emprender o estudo individualizado e a resolución dos problemas que se lle susciten no estudo.
- Demostrar solvencia na lectura a primeira vista e capacidade progresiva na improvisación sobre o instrumento. Este criterio avalía a competencia progresiva que adquire o alumnado na lectura a primeira vista así como a súa desenvolvemento para abordar a improvisación no instrumento aplicando os coñecementos adquiridos.
- Interpretar obras das distintas épocas e estilos como solista e en grupo. Trátase de avaliar o coñecemento que o alumnado posúe do repertorio do seu instrumento e das súas obras máis representativas, así como o grao de sensibilidade e imaxinación para aplicar os criterios estéticos correspondentes.
- Interpretar de memoria obras do repertorio solista de acordo cos criterios do estilo correspondente. Mediante este criterio valórase o dominio e a comprensión que o alumnado posúe das obras, así como a capacidade de concentración sobre o resultado sonoro das mesmas.
- Demostrar a autonomía necesaria para abordar a interpretación dentro das marxes de flexibilidade que permita o texto musical. Este criterio avalía o concepto persoal estilístico e a liberdade de interpretación dentro do respecto ao texto.
- Mostrar unha autonomía progresivamente maior na resolución de problemas técnicos e interpretativos. Con este criterio quérese comprobar o desenvolvemento que o alumnado alcanzou en canto aos hábitos de estudo e a capacidade de autocrítica.
- Presentar en público un programa adecuado ao seu nivel demostrando capacidade comunicativa e calidade artística. Mediante este criterio preténdese avaliar a capacidade de autocontrol e grao de madureza da súa personalidade artística.

3.2.6 PROCEDIMIENTO DE AVALIACIÓN ORDINARIA (aplicables a todos os cursos)

Para poder realizar unha correcta avaliación do proceso de aprendizaxe, precisamos recoller información que sexa fiable e tamén exacta. Isto obríganos a ter

na nosa man unha gran cantidade de recursos e ferramentas que permitan adecuarse ás distintas capacidades e tipos de contido que pretendemos avaliar. Tamén debemos ter en conta que neste proceso non sempre é o profesor o que avalía senón que o alumno tamén debe valorar o seu propio traballo (auto avaliación) de tal xeito que os procedementos de avaliación poidan aplicarse a esta situación.

Entre os principais procedementos de avaliación sinalamos:

- **Probas orais**, que no caso da materia de óboe, adquiren o procedemento de audición, moi adecuadas se, ademais de valorar os coñecementos do alumno, pretendemos que aprenda a desenvolverse nunha situación na que poda haber oíntes (público ou tribunal examinador). Ao longo do curso se realizarán tres audicións nas que participarán todos os alumnos interpretando obras para óboe só, para óboe e piano e de conxunto. Con elas ademais de desenvolver as capacidades interpretativas do alumno/a, o profesor observa o nivel acadado en cada trimestre.
- **Observación sistemática**, para o cal levarase un diario da aula que permita en cada momento constatar a evolución do alumnos respecto aos contidos e obxectivos establecidos para cada nivel e curso. Tamén chagado ao caso poderá recurrirse á observación externa, con ela interveñen no proceso de avaliación outros profesores da mesma ou doutras especialidades. O seu distanciamento permite recoller información e valoracións de carácter complementario.
- **Técnicas audiovisuais**, utilizadas non tanto como unha ferramenta de avaliación en sí mesmas, senón para que quede constancia do observado.
- **Traballos de investigación realizados polo alumno**, este tipo de traballos danos unha información moi ampla xa que nos permite valorar, ademais da profundidade coa que aborda o alumno o tema tratado, a súa forma de expoñelo, a súa capacidade para expresarse ou os medios e recursos empregados para levalo a cabo.
- **Informes**, resultan de gran axuda á hora de transmitir información entre os distintos profesionais que estiveran en contacto co alumno. Será labor do profesor escoller os instrumentos e recollida de datos máis adecuados, dependendo do que queremos avaliar, da información que sexa necesaria e das situacións en que se vaia a avaliar.

3.2.7. MEDIDAS DE RECUPERACIÓN (aplicables a todos os cursos)

Exame final para os alumnos que perderon o dereito a avaliación continua.

Os alumnos que perderon o dereito á avaliación continua, por ter máis faltas das permitidas sen xustificar ó longo do curso, faráselles un exame final no que se lles

esixirá todo o programa do curso nos seus diferentes apartados: técnica, métodos, conteúdos, sonatas, e aplicaráselles os criterios de avaliación que forman parte da presente programación, aplicados ó curso no que se examinen.

Procedementos de recuperación trimestrais

Farase a recuperación na propia clase. O profesor fixará unha data para facer o exame de recuperación cos mesmos contidos que os do trimestre no superado. O alumno que ao final do curso non acade unha cualificación positiva, terá dereito a presentarse ás probas extraordinarias de setembro.

Medidas de recuperación para cursos pendentes

O alumno que teña un curso pendente, matricularase do curso seguinte ademais do curso pendente. A recuperación da materia deberá realizarse na clase do curso seguinte. Mentres non teña superado o curso pendente, non poderá acadar unha cualificación positiva no curso superior.

3.2.8 PROBA EXTRAORDINARIA DE SETEMBRO (aplicables a todos os cursos)

Os alumnos/as que non superen o curso terán dereito a un exame de recuperación que se celebrará no mes de Setembro. O titor será quen actúe como tribunal examinador, ademais asesorará sempre ao alumno sobre o programa que debe interpretar.

3.2.9 CRITERIOS PARA A CONCESIÓN DE AMPLIACIÓN DE MATRÍCULA (aplicables a todos os cursos)

Para conceder a ampliación de matrícula a un curso superior ao que se encontra o alumno, é necesario que este teña superado o 75% dos obxectivos sinalados no curso que realiza. Ademais observarase o grao de madurez da sensibilidade musical do alumno e da súa personalidade antes de concederlle a ampliación. O profesor-titor de óboe será quen propoña a ampliación de matrícula en consenso previo cos demais profesores do alumno. Disporase durante o primeiro trimestre do curso para presentar a ampliación.

3.3 TERCEIRO CURSO DO GRAO PROFESIONAL

3.3.1 OBXECTIVOS

- Traballar a elasticidade para facilitar os cambios de rexistro e a expresión dinámica.
- Desenrolar o mecanismo para ampliar a soltura e a axilidade dos dedos.
- Adquirir o control necesario para lograr unha correcta dosificación do aire.
- Perfeccionar o raspado de canas para que permita a autonomía no traballo individual.
- Coñecer e manexar as ferramentas e maquinaria necesaria para a elaboración de palas.
- Enriquecer a sensibilidade musical e estética para interpretar con fidelidade as obras dos diferentes estilos e épocas.
- Coñecer e interpretar repertorio orquestral.

3.3.2 CONTIDOS

- Práctica de estudos e exercicios que traballen os cambios de rexistro.
- Exercicios e estudos de mecanismo.
- Desenrolo progresivo da velocidade e das articulacións neste nivel
- Exercicios para traballar o control da dosificación do aire.
- Estudio de vibrato en intervalos a diferentes velocidades.
- Práctica do raspado de canas e elaboración das mesmas.
- Interpretar obras dos diferentes estilos e épocas para enriquecer a sensibilidade musical e estética.

3.3.3 RECURSOS DIDÁCTICOS

Materiais:

A Aula de Óboe precisará dispoñer duns medios materiais para a consecución dos obxectivos propostos, sendo imprescindible o seguinte:

1. Espello no que o alumno poda verse todo o corpo.
2. Atril, metrónomo e afinador.
3. Piano e instrumentos (óboe e corno inglés).
4. Utensilios para a confección de canas: fío, navallas, pestanas, tubos de canas, pedras de afiar, mandril, alicates, arame, tesoiras, calibrador, micrómetro, pregubiador.
5. Métodos, obras e aparato de reprodución e gravación sonora.

Métodos, estudos e repertorio técnico

J. DAVIES, “Escalas e arpexios”

Louis BLEUZET, “La technique du hautbois” première partie. páginas 1-4, escalas en todas as tonalidades

Clemente SALVIANI, “Studi per oboe” vol. II, estudos con tonalidades de tres e máis alteracións

Jan van BEEKUM, “Ornamental óboes, 35 estudos baseados en escalas e arpexios”

Frtiz FLEMMING, “25 melodische Studien für oboe”, vol 1

A.M. BARRET, “Méthode Complète de Hautbois”, vol. III. Sonatas 1 e 2.

Repertorio de concerto

Tomaso ALBINONI, “Concerto para 2 óboes en sol maior, op. 9, nº 6”

G. F. HAENDEL, “Concerto nº 3 en Sol menor”.

George F. HAENDEL, “Sonata nº 1 en Do menor para oboe y continuo”.

Johan Georg ALBRECHTSBERGER, “Nocturno para oboe y cuerdas”.

Vincenzo BELLINI, “Concierto para oboe”.

Juan Bautista PLA, “Sonatas Iª, IIª y VIª para dos oboes”.

Benjamin BRITTEN, “Two Insect Pieces”

Miguel BROTONS, “Alentía para oboe e piano”

C. NIELSEN, “Pezas fantasia”

J. IBERT, “Escalas”

E. KRENEK, “Sonatina para Óboe solo”

F. MARTÍN, “Petite Complainte”

3.3.4 CONTIDOS MÍNIMOS

Louis BLEUZET, “La technique du hautbois” première partie. páginas 1-4, escalas en todas as tonalidades

Clemente SALVIANI, “Studi per oboe” vol. II, estudios con tonalidades de tres e máis alteracións

Frtiz FLEMMING, “25 melodische Studien für oboe”, vol 1

A.M. BARRET, “Méthode Complète de Hautbois”, vol. III. Sonata 1

G. F. HAENDEL, “Concerto nº 3 en Sol menor”.

George F. HAENDEL, “Sonata nº 1 en Do menor para oboe y continuo”.

Johan Georg ALBRECHTSBERGER, “Nocturno para oboe y cuerdas”.

Vincenzo BELLINI, “Concierto para oboe”.

Benjamin BRITTEN, “Two Insect Pieces”

Miguel BROTONS, “Alentía para oboe e piano”

3.3.5 CRITERIOS DE AVALIACIÓN

- Utilizar o esforzo muscular, a respiración e relaxación adecuados ás esixencias da execución instrumental. Con este criterio preténdese avaliar o dominio da coordinación motriz e o equilibrio entre os indispensables esforzos musculares que require a execución instrumental e o grao de relaxación necesaria para evitar tensións que conduzan a unha perda de control na execución.
- Demostrar o dominio na execución de estudos e obras sen desligar os aspectos técnicos dos musicais. Este criterio avalía a capacidade de relacionar os

coñecementos técnicos e teóricos necesarios para alcanzar unha interpretación adecuada.

- Demostrar sensibilidade auditiva na afinación e no uso das posibilidades sonoras do instrumento. Mediante este criterio preténdese avaliar o coñecemento das características e do funcionamento mecánico do instrumento e a utilización das súas posibilidades.

- Demostrar capacidade para abordar individualmente o estudo das obras de repertorio. Con este criterio preténdese avaliar a autonomía do alumnado e a súa competencia para emprender o estudo individualizado e a resolución dos problemas que se lle susciten no estudo.

- Demostrar solvencia na lectura a primeira vista e capacidade progresiva na improvisación sobre o instrumento. Este criterio avalía a competencia progresiva que adquira o alumnado na lectura a primeira vista así como a súa desenvolvemento para abordar a improvisación no instrumento aplicando os coñecementos adquiridos.

- Interpretar obras das distintas épocas e estilos como solista e en grupo. Trátase de avaliar o coñecemento que o alumnado posúe do repertorio do seu instrumento e das súas obras máis representativas, así como o grao de sensibilidade e imaxinación para aplicar os criterios estéticos correspondentes.

- Interpretar de memoria obras do repertorio solista de acordo cos criterios do estilo correspondente. Mediante este criterio valórase o dominio e a comprensión que o alumnado posúe das obras, así como a capacidade de concentración sobre o resultado sonoro das mesmas.

- Demostrar a autonomía necesaria para abordar a interpretación dentro das marxes de flexibilidade que permita o texto musical. Este criterio avalía o concepto persoal estilístico e a liberdade de interpretación dentro do respecto ao texto.

- Mostrar unha autonomía progresivamente maior na resolución de problemas técnicos e interpretativos. Con este criterio quérese comprobar o desenvolvemento que o alumnado alcanzou en canto aos hábitos de estudo e a capacidade de autocrítica.

- Presentar en público un programa adecuado ao seu nivel demostrando capacidade comunicativa e calidade artística. Mediante este criterio preténdese avaliar a capacidade de autocontrol e grao de madureza da súa personalidade artística.

3.3.6 PROCEDEMENTO DE AVALIACIÓN ORDINARIA (aplicables a todos os cursos)

Para poder realizar unha correcta avaliación do proceso de aprendizaxe, precisamos recoller información que sexa fiable e tamén exacta. Isto obríganos a ter na nosa man unha gran cantidade de recursos e ferramentas que permitan adecuarse ás distintas capacidades e tipos de contido que pretendemos avaliar. Tamén debemos

ter en conta que neste proceso non sempre é o profesor o que avalía senón que o alumno tamén debe valorar o seu propio traballo (auto avaliación) de tal xeito que os procedementos de avaliación poidan aplicarse a esta situación.

Entre os principais procedementos de avaliación sinalamos:

- **Probas orais**, que no caso da materia de óboe, adquiren o procedemento de audición, moi adecuadas se, ademais de valorar os coñecementos do alumno, pretendemos que aprenda a desenvolverse nunha situación na que poda haber oíntes (público ou tribunal examinador). Ao longo do curso se realizarán tres audicións nas que participarán todos os alumnos interpretando obras para óboe só, para óboe e piano e de conxunto. Con elas ademais de desenvolver as capacidades interpretativas do alumno/a, o profesor observa o nivel acadado en cada trimestre.
- **Observación sistemática**, para o cal levarase un diario da aula que permita en cada momento constatar a evolución do alumnos respecto aos contidos e obxectivos establecidos para cada nivel e curso. Tamén chagado ao caso poderá recurrirse á observación externa, con ela interveñen no proceso de avaliación outros profesores da mesma ou doutras especialidades. O seu distanciamento permite recoller información e valoracións de carácter complementario.
- **Técnicas audiovisuais**, utilizadas non tanto como unha ferramenta de avaliación en sí mesmas, senón para que quede constancia do observado.
- **Traballos de investigación realizados polo alumno**, este tipo de traballos danos unha información moi ampla xa que nos permite valorar, ademais da profundidade coa que aborda o alumno o tema tratado, a súa forma de expoñelo, a súa capacidade para expresarse ou os medios e recursos empregados para levalo a cabo.
- **Informes**, resultan de gran axuda á hora de transmitir información entre os distintos profesionais que estiveran en contacto co alumno. Será labor do profesor escoller os instrumentos e recollida de datos máis adecuados, dependendo do que queremos avaliar, da información que sexa necesaria e das situacións en que se vaia a avaliar.

3.3.7 MEDIDAS DE RECUPERACIÓN (aplicables a todos os cursos)

Exame final para os alumnos que perderon o dereito a avaliación continua.

Os alumnos que perderon o dereito á avaliación continua, por ter máis faltas das permitidas sen xustificar ó longo do curso, faráselles un exame final no que se lles esixirá todo o programa do curso nos seus diferentes apartados: técnica, métodos,

contentos, sonatas, e aplicaráselles os criterios de avaliación que forman parte da presente programación, aplicados ó curso no que se examinen.

Procedementos de recuperación trimestrais

Farase a recuperación na propia clase. O profesor fixará unha data para facer o exame de recuperación cos mesmos contidos que os do trimestre no superado. O alumno que ao final do curso non acade unha cualificación positiva, terá dereito a presentarse ás probas extraordinarias de setembro.

Medidas de recuperación para cursos pendentes

O alumno que teña un curso pendente, matricularase do curso seguinte ademais do curso pendente. A recuperación da materia deberá realizarse na clase do curso seguinte. Mentres non teña superado o curso pendente, non poderá acadar unha cualificación positiva no curso superior.

3.3.8 PROBA EXTRAORDINARIA DE SETEMBRO (aplicables a todos os cursos)

Os alumnos/as que non superen o curso terán dereito a un exame de recuperación que se celebrará no mes de Setembro. O titor será quen actúe como tribunal examinador, ademais asesorará sempre ao alumno sobre o programa que debe interpretar.

3.3.9 CRITERIOS PARA A CONCESIÓN DE AMPLIACIÓN DE MATRÍCULA (aplicables a todos os cursos)

Para conceder a ampliación de matrícula a un curso superior ao que se encontra o alumno, é necesario que este teña superado o 75% dos obxectivos sinalados no curso que realiza. Ademais observarase o grao de madurez da sensibilidade musical do alumno e da súa personalidade antes de concederlle a ampliación. O profesor-titor de óboe será quen propoña a ampliación de matrícula en consenso previo cos demais profesores do alumno. Disporase durante o primeiro trimestre do curso para presentar a ampliación.

3.4 CUARTO CURSO DO GRAO PROFESIONAL

3.4.1 OBXECTIVOS

- Traballar a elasticidade para facilitar os cambios de rexistro e a expresión dinámica.
- Desenrolar o mecanismo para ampliar a soltura e a axilidade dos dedos.
- Adquirir o control necesario para lograr unha correcta dosificación do aire.
- Perfeccionar o raspado de canas para que permita a autonomía no traballo individual.
- Coñecer e manexar as ferramentas e maquinaria necesaria para a elaboración de palas.
- Enriquecer a sensibilidade musical e estética para interpretar con fidelidade as obras dos diferentes estilos e épocas.
- Coñecer e interpretar repertorio orquestral.

3.4.2 CONTIDOS

- Práctica de estudos e exercicios que traballen os cambios de rexistro.
- Exercicios e estudos de mecanismo.
- Estudio de vibrato en intervalos a diferentes velocidades.
- Exercicios para traballar o control da dosificación do aire.
- Práctica do raspado de canas e elaboración das mesmas.
- Interpretar obras dos diferentes estilos e épocas para enriquecer a sensibilidade musical e estética.

3.4.3 RECURSOS DIDÁCTICOS

Materiais:

A Aula de Óboe precisará dispoñer duns medios materiais para a consecución dos obxectivos propostos, sendo imprescindible o seguinte:

1. Espello no que o alumno poda verse todo o corpo.
2. Atril, metrónomo e afinador.
3. Piano e instrumentos (óboe e corno inglés).
4. Utensilios para a confección de canas: fío, navallas, pestanas, tubos de canas, pedras de afiar, mandril, alicates, arame, tesoiras, calibrador, micrómetro, pregubiador.
5. Métodos, obras e aparato de reprodución e gravación sonora.

Métodos, estudos e repertorio técnico

Louis BLEUZET, "La technique du hautbois" première partie. páxinas 1-4

Clemente SALVIANI, "Studi per oboe" vol. IV, estudos 1-10

W. FERLING, "48 études, op. 31", estudos 1-16

Fritz FLEMMING, "25 melodische Studien für oboe", vol 2

A.M. BARRET, "Méthode Complète de Hautbois", vol. III. Sonatas 3 e 4.

Repertorio de concerto

Tomaso ALBINONI, "Concierto en Re menor para oboe, cuerdas y continuo" Op. 9 nº 2.

Antonio VIVALDI, "Concerto para óboe en la menor"

George F. HAENDEL, "Sonata nº 2 en Si bemol mayor para oboe y continuo".

Johan Georg ALBRECHTSBERGER, "Concertino para oboe y cuerdas".

Nicolai RIMSKI-KORSAKOV, "Variaciones para oboe y conjunto de viento".

Charles COLIN, "Solo de concurso para óboe e piano"

Miguel BROTONS PÉREZ, "Brétemas"

Salvador CHULIÁ, "Amorettes"

Paul HINDEMITH, "Sonata"

3.4.4 CONTIDOS MÍNIMOS

Louis BLEUZET, "La technique du hautbois" première partie. páginas 1-4

Clemente SALVIANI, "Studi per oboe" vol. IV, estudios 1-5

W. FERLING, "48 études, op. 31", estudios 1-8

A.M. BARRET, "Méthode Complète de Hautbois", vol. III. Sonata 3

Antonio VIVALDI, "Concerto para óboe en la menor"

Johan Georg ALBRECHTSBERGER, "Concertino para oboe y cuerdas".

Miguel BROTONS PÉREZ, "Brétemas"

Paul HINDEMITH, "Sonata"

3.4.5 CRITERIOS DE AVALIACIÓN

- Utilizar o esforzo muscular, a respiración e relaxación adecuados ás esixencias da execución instrumental. Con este criterio preténdese avaliar o dominio da coordinación motriz e o equilibrio entre os indispensables esforzos musculares que require a execución instrumental e o grao de relaxación necesaria para evitar tensións que conduzan a unha perda de control na execución.
- Demostrar o dominio na execución de estudos e obras sen desligar os aspectos técnicos dos musicais. Este criterio avalía a capacidade de relacionar os coñecementos técnicos e teóricos necesarios para alcanzar unha interpretación adecuada.
- Demostrar sensibilidade auditiva na afinación e no uso das posibilidades sonoras do instrumento. Mediante este criterio preténdese avaliar o coñecemento das características e do funcionamento mecánico do instrumento e a utilización das súas posibilidades.
- Demostrar capacidade para abordar individualmente o estudo das obras de repertorio. Con este criterio preténdese avaliar a autonomía do alumnado e a súa competencia para emprender o estudo individualizado e a resolución dos problemas que se lle susciten no estudo.
- Demostrar solvencia na lectura a primeira vista e capacidade progresiva na improvisación sobre o instrumento. Este criterio avalía a competencia progresiva que

adquira o alumnado na lectura a primeira vista así como a súa desenvoltura para abordar a improvisación no instrumento aplicando os coñecementos adquiridos.

- Interpretar obras das distintas épocas e estilos como solista e en grupo. Trátase de avaliar o coñecemento que o alumnado posúe do repertorio do seu instrumento e das súas obras máis representativas, así como o grao de sensibilidade e imaxinación para aplicar os criterios estéticos correspondentes.

- Interpretar de memoria obras do repertorio solista de acordo cos criterios do estilo correspondente. Mediante este criterio valórase o dominio e a comprensión que o alumnado posúe das obras, así como a capacidade de concentración sobre o resultado sonoro das mesmas.

- Demostrar a autonomía necesaria para abordar a interpretación dentro das marxes de flexibilidade que permita o texto musical. Este criterio avalía o concepto persoal estilístico e a liberdade de interpretación dentro do respecto ao texto.

- Mostrar unha autonomía progresivamente maior na resolución de problemas técnicos e interpretativos. Con este criterio quérese comprobar o desenvolvemento que o alumnado alcanzou en canto aos hábitos de estudo e a capacidade de autocrítica.

- Presentar en público un programa adecuado ao seu nivel demostrando capacidade comunicativa e calidade artística. Mediante este criterio preténdese avaliar a capacidade de autocontrol e grao de madureza da súa personalidade artística.

3.4.6 PROCEDIMENTO DE AVALIACIÓN ORDINARIA (aplicables a todos os cursos)

Para poder realizar unha correcta avaliación do proceso de aprendizaxe, precisamos recoller información que sexa fiable e tamén exacta. Isto obríganos a ter na nosa man unha gran cantidade de recursos e ferramentas que permitan adecuarse ás distintas capacidades e tipos de contido que pretendemos avaliar. Tamén debemos ter en conta que neste proceso non sempre é o profesor o que avalía senón que o alumno tamén debe valorar o seu propio traballo (auto avaliación) de tal xeito que os procedementos de avaliación poidan aplicarse a esta situación.

Entre os principais procedementos de avaliación sinalamos:

- **Probas orais**, que no caso da materia de óboe, adquiren o procedemento de audición, moi adecuadas se, ademais de valorar os coñecementos do alumno, pretendemos que aprenda a desenvolverse nunha situación na que poda haber oíntes (público ou tribunal examinador). Ao longo do curso se realizarán tres audicións nas que participarán todos os alumnos interpretando obras para óboe só, para óboe e piano e de conxunto. Con elas ademáis de desenvolver as capacidades interpretativas do alumno/a, o profesor observa o nivel acadado en cada trimestre.

- **Observación sistemática**, para o cal levarase un diario da aula que permita en cada momento constatar a evolución do alumnos respecto aos contidos e obxectivos establecidos para cada nivel e curso. Tamén chagado ao caso poderá recurrirse á observación externa, con ela interveñen no proceso de avaliación outros profesores da mesma ou doutras especialidades. O seu distanciamento permite recoller información e valoracións de carácter complementario.
- **Técnicas audiovisuais**, utilizadas non tanto como unha ferramenta de avaliación en sí mesmas, senón para que quede constancia do observado.
- **Traballos de investigación realizados polo alumno**, este tipo de traballos danos unha información moi ampla xa que nos permite valorar, ademais da profundidade coa que aborda o alumno o tema tratado, a súa forma de expoñelo, a súa capacidade para expresarse ou os medios e recursos empregados para levalo a cabo.
- **Informes**, resultan de gran axuda á hora de transmitir información entre os distintos profesionais que estiveran en contacto co alumno. Será labor do profesor escoller os instrumentos e recollida de datos máis adecuados, dependendo do que queremos avaliar, da información que sexa necesaria e das situacións en que se vaia a avaliar.

3.4.7 MEDIDAS DE RECUPERACIÓN (aplicables a todos os cursos)

Exame final para os alumnos que perderon o dereito a avaliación continua.

Os alumnos que perderon o dereito á avaliación continua, por ter máis faltas das permitidas sen xustificar ó longo do curso, faráselles un exame final no que se lles esixirá todo o programa do curso nos seus diferentes apartados: técnica, métodos, contidos, sonatas, e aplicaráselles os criterios de avaliación que forman parte da presente programación, aplicados ó curso no que se examinen.

Procedementos de recuperación trimestrais

Farase a recuperación na propia clase. O profesor fixará unha data para facer o exame de recuperación cos mesmos contidos que os do trimestre no superado. O alumno que ao final do curso non acade unha cualificación positiva, terá dereito a presentarse ás probas extraordinarias de setembro.

Medidas de recuperación para cursos pendentes

O alumno que teña un curso pendente, matricularase do curso seguinte ademais do curso pendente. A recuperación da materia deberá realizarse na clase do curso seguinte. Mentres non teña superado o curso pendente, non poderá acadar unha cualificación positiva no curso superior.

3.4.8 PROBA EXTRAORDINARIA DE SETEMBRO (aplicables a todos os cursos)

Os alumnos/as que non superen o curso terán dereito a un exame de recuperación que se celebrará no mes de Setembro. O titor será quen actúe como tribunal examinador, ademais asesorará sempre ao alumno sobre o programa que debe interpretar.

3.4.9 CRITERIOS PARA A CONCESIÓN DE AMPLIACIÓN DE MATRÍCULA (aplicables a todos os cursos)

Para conceder a ampliación de matrícula a un curso superior ao que se encontra o alumno, é necesario que este teña superado o 75% dos obxectivos sinalados no curso que realiza. Ademais observarase o grao de madurez da sensibilidade musical do alumno e da súa personalidade antes de concederlle a ampliación. O profesor-titor de óboe será quen propoña a ampliación de matrícula en consenso previo cos demais profesores do alumno. Disporase durante o primeiro trimestre do curso para presentar a ampliación.

3.5 QUINTO CURSO DE GRAO PROFESIONAL

3.5.1 OBXECTIVOS

- Perfeccionar a elasticidade e o mecanismo para lograr unha mellor interpretación.
- Mellorar o control da dosificación do aire.
- Iniciar a respiración circular e dobre picado.
- Afondar na interpretación da música das diferentes épocas e estilos.
- Ampliar o repertorio da música orquestral.
- Perfeccionar a técnica do raspado da cana progresivamente ata o seu acabado final de acordo ó nivel esixible.
- Seleccionar tubos para a elaboración de palas.

3.5.2 CONTIDOS

- Práctica de exercicios combinados de elasticidade e mecanismo.
- Exercicios para traballar o control da dosificación do aire.
- Práctica de exercicios de respiración circular: sen cana, con cana e con instrumento.
- Práctica de exercicios para o control dos movementos da lingua no dobre picado.
- Estudio do repertorio solístico e orquestral de diferentes épocas e estilos de dificultade acorde ó nivel.
- Iniciación do estudo do corno inglés mediante exercicios técnicos e a interpretación dunha obra.

3.5.3 RECURSOS DIDÁCTICOS

Materiais:

A Aula de Óboe precisará dispoñer duns medios materiais para a consecución dos obxectivos propostos, sendo imprescindible o seguinte:

1. Espello no que o alumno poda verse todo o corpo.
2. Atril, metrónomo e afinador.
3. Piano e instrumentos (óboe e corno inglés).
4. Utensilios para a confección de canas: fío, navallas, pestanas, tubos de canas, pedras de afiar, mandril, alicates, arame, tesoiras, calibrador, micrómetro, pregubiador.
5. Métodos, obras e aparato de reprodución e gravación sonora.

Métodos, estudos e repertorio técnico

Louis BLEUZET, "La technique du hautbois" seconde partie, escalas en terceras y cuartas hasta tres alteraciones

Clemente SALVIANI, "Studi per oboe" vol. IV, estudios 11-18

W. FERLING, "48 études, op. 31", estudios 17-32

H. BROD, "Estudios y Sonatas", Estudios 1-20

A.M. BARRET, "Méthode Complète de Hautbois", vol. III. Grandes Etudes 1-6

J.H. LUFT, "24 estudios" (estudios 1-12)

Repertorio de concerto

Tomaso ALBINONI, "Concierto en Re menor para óboe, cuerdas y continuo, Op. 9 nº 2".

Georg Friedrich HAENDEL, "Sonata nº 3 en Fa maior"

G. Ph. TELEMANN, "Sonata en la menor"

Carl Philipp Emanuel BACH, "Sonata en Sol menor Wotq 135"

W. A. MOZART, "Cuarteto para óboe e cordas"

Ludwig August LEBRUN, "Concerto nº 1 Re m"

J. HAYDN, "Concerto para óboe en Do maior"

Gioachino ROSSINI, "Variaciones para óboe e piano"

Carl Maria von WEBER, "Concertino para óboe"

Christian F. BARTH (1787-1861), "Sonata Brillante"

Pascual VEIGA, "Alborada Galega para óboe e piano"

Paul PIERNÉ, "Fantasie pastoral para óboe e piano"

Francis POULENC, "Sonata para óboe y piano"

Paulino PEREIRO, "Peza para óboe e piano. Op. 161a"

3.5.4 MÍNIMOS ESIXIDOS

Louis BLEUZET, "La technique du hautbois" seconde partie, escalas en terceras y cuartas hasta tres alteraciones

Clemente SALVIANI, "Studi per oboe" vol. IV, estudios 11-15

J.H. LUFT, "24 estudios", estudos 1-6

H. BROD, "Estudios y Sonatas", Estudios 1-20

W. FERLING, "48 études, op. 31", estudios 17-26

Tomaso ALBINONI, "Concierto en Re menor para oboe, cuerdas y continuo, Op. 9 nº 2".

W. A. MOZART, "Cuarteto para óboe e cordas"

Christian F. BARTH (1787-1861), "Sonata Brillante"

Pascual VEIGA, "Alborada Galega para óboe e piano"

Francis POULENC, "Sonata para oboe y piano"

Paulino PEREIRO, "Peza para óboe e piano. Op. 161a"

3.5.5 CRITERIOS DE AVALIACIÓN

- Utilizar o esforzo muscular, a respiración e relaxación adecuados ás esixencias da execución instrumental. Con este criterio preténdese avaliar o dominio da coordinación motriz e o equilibrio entre os indispensables esforzos musculares que require a execución instrumental e o grao de relaxación necesaria para evitar tensións que conduzan a unha perda de control na execución.

- Demostrar o dominio na execución de estudos e obras sen desligar os aspectos técnicos dos musicais. Este criterio avalía a capacidade de relacionar os

coñecementos técnicos e teóricos necesarios para alcanzar unha interpretación adecuada.

- Demostrar sensibilidade auditiva na afinación e no uso das posibilidades sonoras do instrumento. Mediante este criterio preténdese avaliar o coñecemento das características e do funcionamento mecánico do instrumento e a utilización das súas posibilidades.

- Demostrar capacidade para abordar individualmente o estudo das obras de repertorio. Con este criterio preténdese avaliar a autonomía do alumnado e a súa competencia para emprender o estudo individualizado e a resolución dos problemas que se lle susciten no estudo.

- Demostrar solvencia na lectura a primeira vista e capacidade progresiva na improvisación sobre o instrumento. Este criterio avalía a competencia progresiva que adquira o alumnado na lectura a primeira vista así como a súa desenvolvemento para abordar a improvisación no instrumento aplicando os coñecementos adquiridos.

- Interpretar obras das distintas épocas e estilos como solista e en grupo. Trátase de avaliar o coñecemento que o alumnado posúe do repertorio do seu instrumento e das súas obras máis representativas, así como o grao de sensibilidade e imaxinación para aplicar os criterios estéticos correspondentes.

- Interpretar de memoria obras do repertorio solista de acordo cos criterios do estilo correspondente. Mediante este criterio valórase o dominio e a comprensión que o alumnado posúe das obras, así como a capacidade de concentración sobre o resultado sonoro das mesmas.

- Demostrar a autonomía necesaria para abordar a interpretación dentro das marxes de flexibilidade que permita o texto musical. Este criterio avalía o concepto persoal estilístico e a liberdade de interpretación dentro do respecto ao texto.

- Mostrar unha autonomía progresivamente maior na resolución de problemas técnicos e interpretativos. Con este criterio quérese comprobar o desenvolvemento que o alumnado alcanzou en canto aos hábitos de estudo e a capacidade de autocrítica.

- Presentar en público un programa adecuado ao seu nivel demostrando capacidade comunicativa e calidade artística. Mediante este criterio preténdese avaliar a capacidade de autocontrol e grao de madureza da súa personalidade artística.

3.5.6 PROCEDEMENTO DE AVALIACIÓN ORDINARIA (aplicables a todos os cursos)

Para poder realizar unha correcta avaliación do proceso de aprendizaxe, precisamos recoller información que sexa fiable e tamén exacta. Isto obríganos a ter na nosa man unha gran cantidade de recursos e ferramentas que permitan adecuarse ás distintas capacidades e tipos de contido que pretendemos avaliar. Tamén debemos

ter en conta que neste proceso non sempre é o profesor o que avalía senón que o alumno tamén debe valorar o seu propio traballo (auto avaliación) de tal xeito que os procedementos de avaliación poidan aplicarse a esta situación.

Entre os principais procedementos de avaliación sinalamos:

- **Probas orais**, que no caso da materia de óboe, adquiren o procedemento de audición, moi adecuadas se, ademais de valorar os coñecementos do alumno, pretendemos que aprenda a desenvolverse nunha situación na que poda haber oíntes (público ou tribunal examinador). Ao longo do curso se realizarán tres audicións nas que participarán todos os alumnos interpretando obras para óboe só, para óboe e piano e de conxunto. Con elas ademais de desenvolver as capacidades interpretativas do alumno/a, o profesor observa o nivel acadado en cada trimestre.
- **Observación sistemática**, para o cal levarase un diario da aula que permita en cada momento constatar a evolución do alumnos respecto aos contidos e obxectivos establecidos para cada nivel e curso. Tamén chagado ao caso poderá recurrirse á observación externa, con ela interveñen no proceso de avaliación outros profesores da mesma ou doutras especialidades. O seu distanciamento permite recoller información e valoracións de carácter complementario.
- **Técnicas audiovisuais**, utilizadas non tanto como unha ferramenta de avaliación en sí mesmas, senón para que quede constancia do observado.
- **Traballos de investigación realizados polo alumno**, este tipo de traballos danos unha información moi ampla xa que nos permite valorar, ademais da profundidade coa que aborda o alumno o tema tratado, a súa forma de expoñelo, a súa capacidade para expresarse ou os medios e recursos empregados para levalo a cabo.
- **Informes**, resultan de gran axuda á hora de transmitir información entre os distintos profesionais que estiveran en contacto co alumno. Será labor do profesor escoller os instrumentos e recollida de datos máis adecuados, dependendo do que queremos avaliar, da información que sexa necesaria e das situacións en que se vaia a avaliar.

3.5.7 MEDIDAS DE RECUPERACIÓN (aplicables a todos os cursos)

Exame final para os alumnos que perderon o dereito a avaliación continua.

Os alumnos que perderon o dereito á avaliación continua, por ter máis faltas das permitidas sen xustificar ó longo do curso, faráselles un exame final no que se lles esixirá todo o programa do curso nos seus diferentes apartados: técnica, métodos,

contentos, sonatas, e aplicaráselles os criterios de avaliación que forman parte da presente programación, aplicados ó curso no que se examinen.

Procedementos de recuperación trimestrais

Farase a recuperación na propia clase. O profesor fixará unha data para facer o exame de recuperación cos mesmos contidos que os do trimestre no superado. O alumno que ao final do curso non acade unha cualificación positiva, terá dereito a presentarse ás probas extraordinarias de setembro.

Medidas de recuperación para cursos pendentes

O alumno que teña un curso pendente, matricularase do curso seguinte ademais do curso pendente. A recuperación da materia deberá realizarse na clase do curso seguinte. Mentres non teña superado o curso pendente, non poderá acadar unha cualificación positiva no curso superior.

3.5.8 PROBA EXTRAORDINARIA DE SETEMBRO (aplicables a todos os cursos)

Os alumnos/as que non superen o curso terán dereito a un exame de recuperación que se celebrará no mes de Setembro. O titor será quen actúe como tribunal examinador, ademais asesorará sempre ao alumno sobre o programa que debe interpretar.

3.5.9 CRITERIOS PARA A CONCESIÓN DE AMPLIACIÓN DE MATRÍCULA (aplicables a todos os cursos)

Para conceder a ampliación de matrícula a un curso superior ao que se encontra o alumno, é necesario que este teña superado o 75% dos obxectivos sinalados no curso que realiza. Ademais observarase o grao de madurez da sensibilidade musical do alumno e da súa personalidade antes de concederlle a ampliación. O profesor-titor de óboe será quen propoña a ampliación de matrícula en consenso previo cos demais profesores do alumno. Disporase durante o primeiro trimestre do curso para presentar a ampliación.

3.6 SEXTO CURSO DO GRAO PROFESIONAL

3.6.1 OBXECTIVOS

- Perfeccionar a elasticidade e o mecanismo para lograr unha mellor interpretación.
- Mellorar o control da dosificación do aire.
- Iniciar a respiración circular e dobre picado.
- Afondar na interpretación da música das diferentes épocas e estilos.
- Perfeccionar a técnica do raspado da cana progresivamente ata o seu acabado final de acordo ó nivel esixible.
- Ampliar o repertorio da música orquestral.
- Seleccionar tubos para a elaboración de palas.
- Preparar a Proba de Acceso ó Grao Superior.

Ferrol

1. Conseguir un atado perfecto das lingüetas.
 2. Practicar o raspado das lingüetas e coñecer os distintos métodos de fabricación destas.
 3. Dominar as novas posicións de notas sobreagudas que lle permitan obter unha maior autonomía nos estudos.
 4. Interpretar, polo menos, tres obras de diferentes estilos das propostas en el apartado de Recursos Didácticos.
 5. Utilizar correctamente os medios necesarios para realizar unha correcta execución instrumental: esforzo muscular, respiración diafragmática, relaxación, etc.
 6. Coñecer os diferentes criterios interpretativos de cada unha das obras interpretadas no curso.
 7. Practicar a música de conxunto.
 8. Participar nas audicións propostas nas diferentes avaliacións.
 9. Practicar o vibrato e coñecer as súas posibilidades na interpretación musical.
 10. Desenvolver a capacidade de lectura a primeira vista.
 11. Aplicar os coñecementos musicais adquiridos para a improvisación co instrumento.
 12. Adquirir e aplicar progresivamente ferramentas e competencias para o desenvolvemento da memoria.
 13. Interpretar obras con escritura non convencional (contemporáneas).
- 75
14. Coñecer os diferentes tipos de grafías e linguaxes empregados na música contemporánea, dunha forma adecuada ó nivel.

15. Desempeñar papeis de solista con orquestra en obras adecuadas ó seu nivel.

3.6.2 CONTIDOS

- Práctica de exercicios combinados de elasticidade e mecanismo.
- Exercicios para traballar o control da dosificación do aire.
- Práctica de exercicios de respiración circular: sen cana, con cana e con instrumento.
- Práctica de exercicios para o control dos movementos da lingua no dobre picado.
- Estudio do repertorio solístico e orquestral de diferentes épocas e estilos de dificultade acorde ó nivel.
- Iniciación do estudo do corno inglés mediante exercicios técnicos e a interpretación dunha obra.

Ferrol

- Estudo das novas notas sobreagudas.
- Desenvolvemento en profundidade de diferentes exercicios de velocidade e articulación.
- Estudo do vibrato.
- Estudo das diferentes formas do vibrato.
- Aumento progresivo da velocidade nas diferentes articulacións.
- Revisión do atado das lingüetas.
- Práctica da fabricación das lingüetas.
- Traballo dos elementos que interveñen no fraseo musical.
- Estudo de movementos melódicos lentos para o inicio do fraseo.
- Audicións comparadas de diferentes intérpretes para un análise crítico das diversas versións.
- Ensaio cos pianistas para as diferentes audicións programadas.
- Práctica de diferentes obras do repertorio de óboe.
- Adestramento progresivo e permanente da memoria.
- Interese polo estudo do óboe e da música en xeral.
- Práctica de música de conxunto.
- Práctica da lectura a vista.
- Asunción da importancia da memoria na música.
- Análise das obras e dos elementos que constitúenas internamente.
- Interese por unha formación musical integradora.
- Práctica de conxunto coa orquestra.
- Presentación dun programa de concerto coa orquestra, que inclúa ó menos unha obra.

3.6.3 RECURSOS DIDÁCTICOS

Materiais:

A Aula de Óboe precisará dispoñer duns medios materiais para a consecución dos obxectivos propostos, sendo imprescindible o seguinte:

1. Espello no que o alumno poda verse todo o corpo.
2. Atril, metrónomo e afinador.
3. Piano e instrumentos (óboe e corno inglés).
4. Utensilios para a confección de canas: fío, navallas, pestanas, tubos de canas, pedras de afiar, mandril, alicates, arame, tesoiras, calibrador, micrómetro, pregubiador.
5. Métodos, obras e aparato de reprodución e gravación sonora.

Métodos, estudos e repertorio técnico

Louis BLEUZET, “La technique du hautbois” seconde partie, escalas en terceras y cuartas en tódalas tonalidades

W. FERLING, “48 études, op. 31”, estudos 33-48

A.M. BARRET, “Méthode Complète de Hautbois”, vol. III. Grandes Etudes 7-16

J.H. LUFT, “24 estudios” (estudios 13-24)

Sergio CROZZOLI, “12 studi Poliritmici per oboe”, estudos 1-5

G.PARÈS, Exercicios e escalas diarios

Repertorio de Concerto

Alessandro MARCELLO, “Concerto para óboe e cordas en Re menor”

J. S. BACH Concerto Sol m BWV 1056

G. F. TELEMANN Partita IV Sol m

G. F. TELEMANN “Sonata en mi menor”

J. HAYDN, “Concerto para óboe en Do maior”

W. A. MOZART “Concerto para óboe en Do maior”

Juan Bautista PLA, “Sonatas IIIª, IVª y Vª para dos oboes”.

Ludwig van BEETHOVEN, “Variationen über Là ci darem la mano”

Johannes Wenceslaus KALIWODA (1801-1866), “Morceau de Salon Op. 228”

Robert SCHUMAN, “Tres Romanzas para óboe”

Camille SAINT-SAENS, “Sonata para óboe e piano”

Eugèn BOZZA “Fantasía Pastoral”

Juan PÉREZ BERNÁ “Acosta dos Indios Tónicos”

Juan PÉREZ BERNÁ “A Illa das Lembranzas”

3.6.4 CONTIDOS MÍNIMOS

Louis BLEUZET “La technique du hautbois” seconde partie, escalas en terceras y cuartas en tódalas tonalidades

W. FERLING “48 études, op. 31”, estudos 33-40

A.M. BARRET, "Méthode Complète de Hautbois", vol. III. Grandes Etudes 7-11

J.H. LUFT, "24 estudios", estudios 13-19

Sergio CROZZOLI, "12 studi Poliritmici per oboe", estudios 1-3

Alessandro MARCELLO, "Concerto para óboe e cordas en Re menor"

F. J. HAYDN, "Concerto para óboe en do maior"

Ludwig van BEETHOVEN, "Variationen über Là ci darem la mano"

Robert SCHUMAN, "Tres Romanzas para óboe"

Eugèn BOZZA, "Fantasía Pastoral"

Juan PÉREZ BERNÁ, "Acosta dos Indios Tónicos"

Juan PÉREZ BERNÁ, "A Illa das Lembranzas"

3.6.5 CRITERIOS DE AVALIACIÓN

- Utilizar o esforzo muscular, a respiración e relaxación adecuados ás esixencias da execución instrumental. Con este criterio preténdese avaliar o dominio da coordinación motriz e o equilibrio entre os indispensables esforzos musculares que require a execución instrumental e o grao de relaxación necesaria para evitar tensións que conduzan a unha perda de control na execución.

- Demostrar o dominio na execución de estudos e obras sen desligar os aspectos técnicos dos musicais. Este criterio avalía a capacidade de relacionar os coñecementos técnicos e teóricos necesarios para alcanzar unha interpretación adecuada.

- Demostrar sensibilidade auditiva na afinación e no uso das posibilidades sonoras do instrumento. Mediante este criterio preténdese avaliar o coñecemento das características e do funcionamento mecánico do instrumento e a utilización das súas posibilidades.

- Demostrar capacidade para abordar individualmente o estudo das obras de repertorio. Con este criterio preténdese avaliar a autonomía do alumnado e a súa competencia para emprender o estudo individualizado e a resolución dos problemas que se lle susciten no estudo.

- Demostrar solvencia na lectura a primeira vista e capacidade progresiva na improvisación sobre o instrumento. Este criterio avalía a competencia progresiva que adquira o alumnado na lectura a primeira vista así como a súa desenvoltura para abordar a improvisación no instrumento aplicando os coñecementos adquiridos.

- Interpretar obras das distintas épocas e estilos como solista e en grupo. Trátase de avaliar o coñecemento que o alumnado posúe do repertorio do seu instrumento e das súas obras máis representativas, así como o grao de sensibilidade e imaxinación para aplicar os criterios estéticos correspondentes.

- Interpretar de memoria obras do repertorio solista de acordo cos criterios do estilo correspondente. Mediante este criterio valórase o dominio e a comprensión que o alumnado posúe das obras, así como a capacidade de concentración sobre o resultado sonoro das mesmas.
- Demostrar a autonomía necesaria para abordar a interpretación dentro das marxes de flexibilidade que permita o texto musical. Este criterio avalía o concepto persoal estilístico e a liberdade de interpretación dentro do respecto ao texto.
- Mostrar unha autonomía progresivamente maior na resolución de problemas técnicos e interpretativos. Con este criterio quérese comprobar o desenvolvemento que o alumnado alcanzou en canto aos hábitos de estudo e a capacidade de autocrítica.
- Presentar en público un programa adecuado ao seu nivel demostrando capacidade comunicativa e calidade artística. Mediante este criterio preténdese avaliar a capacidade de autocontrol e grao de madureza da súa personalidade artística.

3.6.6 PROCEDEMENTO DE AVALIACIÓN ORDINARIA (aplicables a todos os cursos)

Para poder realizar unha correcta avaliación do proceso de aprendizaxe, precisamos recoller información que sexa fiable e tamén exacta. Isto obríganos a ter na nosa man unha gran cantidade de recursos e ferramentas que permitan adecuarse ás distintas capacidades e tipos de contido que pretendemos avaliar. Tamén debemos ter en conta que neste proceso non sempre é o profesor o que avalía senón que o alumno tamén debe valorar o seu propio traballo (auto avaliación) de tal xeito que os procedementos de avaliación poidan aplicarse a esta situación.

Entre os principais procedementos de avaliación sinalamos:

- **Probas orais**, que no caso da materia de óboe, adquiren o procedemento de audición, moi adecuadas se, ademais de valorar os coñecementos do alumno, pretendemos que aprenda a desenvolverse nunha situación na que poda haber oíntes (público ou tribunal examinador). Ao longo do curso se realizarán tres audicións nas que participarán todos os alumnos interpretando obras para óboe só, para óboe e piano e de conxunto. Con elas ademáis de desenvolver as capacidades interpretativas do alumno/a, o profesor observa o nivel acadado en cada trimestre.
- **Observación sistemática**, para o cal levarase un diario da aula que permita en cada momento constatar a evolución do alumnos respecto aos contidos e obxectivos establecidos para cada nivel e curso. Tamén chagado ao caso poderá recurrirse á observación externa, con ela interveñen no proceso de avaliación outros profesores da mesma ou doutras especialidades. O seu

distanciamento permite recoller información e valoracións de carácter complementario.

- **Técnicas audiovisuais**, utilizadas non tanto como unha ferramenta de avaliación en sí mesmas, senón para que quede constancia do observado.
- **Traballos de investigación realizados polo alumno**, este tipo de traballos danos unha información moi ampla xa que nos permite valorar, ademais da profundidade coa que aborda o alumno o tema tratado, a súa forma de expoñelo, a súa capacidade para expresarse ou os medios e recursos empregados para levalo a cabo.
- **Informes**, resultan de gran axuda á hora de transmitir información entre os distintos profesionais que estiveran en contacto co alumno. Será labor do profesor escoller os instrumentos e recollida de datos máis adecuados, dependendo do que queremos avaliar, da información que sexa necesaria e das situacións en que se vaia a avaliar.

3.6.7 MEDIDAS DE RECUPERACIÓN (aplicables a todos os cursos)

Exame final para os alumnos que perderon o dereito a avaliación continua.

Os alumnos que perderon o dereito á avaliación continua, por ter máis faltas das permitidas sen xustificar ó longo do curso, faráselles un exame final no que se lles esixirá todo o programa do curso nos seus diferentes apartados: técnica, métodos, conteúdos, sonatas, e aplicaráselles os criterios de avaliación que forman parte da presente programación, aplicados ó curso no que se examinen.

Procedementos de recuperación trimestrais

Farase a recuperación na propia clase. O profesor fixará unha data para facer o exame de recuperación cos mesmos contidos que os do trimestre no superado. O alumno que ao final do curso non acade unha cualificación positiva, terá dereito a presentarse ás probas extraordinarias de setembro.

Medidas de recuperación para cursos pendentes

O alumno que teña un curso pendente, matricularase do curso seguinte ademais do curso pendente. A recuperación da materia deberá realizarse na clase do curso seguinte. Mentres non teña superado o curso pendente, non poderá acadar unha cualificación positiva no curso superior.

3.6.8 PROBA EXTRAORDINARIA DE SETEMBRO (aplicables a todos os cursos)

Os alumnos/as que non superen o curso terán dereito a un exame de recuperación que se celebrará no mes de Setembro. O titor será quen actúe como tribunal examinador, ademais asesorará sempre ao alumno sobre o programa que debe interpretar.

3.6.9 CRITERIOS PARA A CONCESIÓN DE AMPLIACIÓN DE MATRÍCULA (aplicables a todos os cursos)

Para conceder a ampliación de matrícula a un curso superior ao que se encontra o alumno, é necesario que este teña superado o 75% dos obxectivos sinalados no curso que realiza. Ademais observarase o grao de madurez da sensibilidade musical do alumno e da súa personalidade antes de concederlle a ampliación. O profesor-titor de óboe será quen propoña a ampliación de matrícula en consenso previo cos demais profesores do alumno. Disporase durante o primeiro trimestre do curso para presentar a ampliación.

4. ATENCIÓN Á DIVERSIDADE

O alumnado do Conservatorio habitualmente está dentro dun nivel sociocultural e económico medio e alto, cunha gran capacidade de traballo pois ten que compaxinar os estudos de música cos de ensinanzas xerais. As motivacións para estudar no Conservatorio son distintas e poden variar conforme se suceden os cursos. Os motivos polos que inician os estudos musicais poden ser: por iniciativa dos pais, por vocación, como actividade de entretemento, por inercia dun grupo de amigos, etc. Entón, teremos un alumnado diferente en canto a motivacións, aptitudes e ritmos de traballo polo que será de vital importancia a atención á diversidade do alumnado para adaptarse ás súas necesidades e realizar unha acción educativa eficaz.

A vía para o tratamento da diversidade é a **adaptación Curricular**, conxunto de accións dirixidas a adecuar o currículo ás necesidades dun alumno ou grupo determinado. Dependendo das circunstancias que se presentan na aula, o profesor poderá adoptar as seguintes estratexias:

1) Adaptacións do material didáctico, que ofrezan unha ampla gama de actividades didácticas que respondan ós diferentes grados de aprendizaxe.

2) Variacións da metodoloxía, para adaptala ás necesidades de cada alumno.

3) Proponer actividades de traballo diferenciadas: o profesor fará un análise dos contidos da materia e preparará actividades con distinto nivel de dificultade que permitan tratar estes mesmos contidos con esixencias distintas.

4) Organizar o traballo de forma flexible e con ritmos distintos de aprendizaxe.

5) Acelerar ou frear o ritmo de introdución de novos contidos adaptándose ao alumno individualmente.

6) A adaptación dos obxectivos e por tanto dos contidos, terá que respectar os mínimos esixibles fixados na programación.

5. A CLASE COLECTIVA

A clase colectiva cumpre funcións educativas fundamentais, como son o desenvolvemento da personalidade, a socialización e a transmisión de saberes. Entre os obxectivos do grao elemental de música menciónase a capacidade de apreciar a importancia da música como linguaxe e medio de expresión dos pobos e das persoas e tamén de interpretar música en grupo, habituándose a escoitar outras voces ou instrumentos e a adaptarse equilibradamente ao conxunto.

Dende o punto de vista psicolóxico, a clase colectiva serve para despertar unha motivación lúdica entre os alumnos. En xeral, é máis estimulante e divertida que a clase individual. Isto contribúe á socialización e ao crecemento persoal dos alumnos, que servirá para evitar inhibicións e desenvolver neles seguridade, autonomía e liberdade.

A clase colectiva cumpre algunhas funcións musicais puramente técnicas, derivadas da concentración. Ao facer música en grupo mellórase a capacidade de sincronización rítmica, así como a precisión na afinación.

Por último, a música fomenta o crecemento ético das persoas, posto que impón unhas normas de convivencia e comportamento. A clase colectiva debe estar vinculada ao traballo individual e ha de integralo nun proxecto común, suxeito a unha disciplina de conxunto; esta disciplina consiste en respectar o silencio, escoitar os demais, intervir construtivamente no traballo de equipo e asumir a parte de responsabilidade que cada un ten no resultado final. Isto significa a adquisición duns hábitos, actitudes, valores e normas fundamentais para a actividade musical, pero tamén para o desenvolvemento de relacións harmoniosas cos demais e da capacidade de interpretar e resolver situacións as que o alumno terá que enfrontarse na vida adulta.

Obxectivos:

- Abordar un repertorio sinxelo de diferentes épocas e estilos que facilite unha interpretación de conxunto progresiva (acordes, células, frases, dúos, tríos, etc)
- Adquirir un compromiso co estudo individual para o bo funcionamento do grupo.
- Desenvolar as capacidades de socialización do alumnado.
- Traballar en equipo mantendo unha actitude de respecto mutuo, asumindo normas básicas de puntualidade, silencio e coidado do material entre outras.
- Desenvolar a capacidade de escoitar o conxunto durante a interpretación.
- Aprender los xestos básicos do director do grupo.
- Traballar aspectos como a relaxación, a respiración, a memoria, afinación, técnicas de estudo, desenvolvemento auditivo, lectura a primeira vista, etc.
- Interpretar en concerto con garantías de éxito o repertorio traballado en clase.
- Aproximarse á técnica de fabricación de lingüetas.
- Espertar o interese cara un repertorio máis amplo co que brinda o estudo individual do propio instrumento.

Contidos:

- Dúos, tríos, cuartetos ou outras formacións para interpretar en grupo.
Lectura á primeira vista.
- Improvisar pequenos fragmentos de acordo co nivel de cada alumno e posteriormente tratar de harmonizalos para a súa interpretación en grupo, sempre de forma razoada e sinxela para a mellor comprensión do alumno.
- Posta en común das obras traballadas durante o curso.

- Adestramento da coordinación nas entradas e finais das obras, así como da consecución dos matices en grupo.

Metodoloxía:

Será activa e participativa. Estará baseada no contacto frecuente entre o profesor e os alumnos. Esta programación adaptarase ao nivel dos alumnos e o seu ritmo de traballo. Para traballar as obras, todo o grupo lerá simultaneamente cada voz, co fin de achar as dificultades que entrañan, e posteriormente, o profesor asignará unha voz a cada alumno co fin de interpretala en grupo. Traballarase a obra en pequenos fragmentos ata chegar á súa interpretación completa.

Repertorio:

O repertorio a traballar será proposto polo profesor atendendo ó nivel do alumnado.

6. ACTIVIDADES CULTURAIS E DE PROMOCIÓN DAS ENSEÑANZAS MUSICAIS

Ao longo do curso contemplaranse distintas actividades complementarias para dinamizar, motivar e implicar ó alumnado na vida cultural do Centro e o seu entorno, é dicir, para completar a formación regrada que se imparte na aula de óboe.

Este tipo de actividades poden ser organizadas polo Departamento de vento madeira, de forma inter disciplinar con outros departamentos ou pola Dirección do Conservatorio en colaboración. A continuación proporanse algunhas ideas que se poderán abordar durante o curso:

- Recitais de alumnos.
- Recitais de profesores.
- Cursos de formación específica.
- Conxuntos instrumentais de óboes.
- Proxeccións.
- Asistencia á Biblioteca para un determinado traballo.
- Audición e/ou visualización de gravacións de grandes intérpretes (CD, DVD...)
- Intercambios con outros Centros (Conservatorios, Escolas de Música, Academias, Agrupacións, etc).
- Concursos.
- Organización de agrupacións instrumentais entre alumnos.
- Exposicións.
- Asistencia a concertos en vivo.
- Viaxes de estudos.

7. PROCEDIMENTOS PARA A EVALIACIÓN INTERNA DO DEPARTAMENTO

As reunións do departamento son o foro onde se realizará de forma permanente, a avaliación interna das estratexias metodolóxicas do departamento, valorando o grao de cumprimento da programación, os resultados académicos, os resultados artísticos etc. Todo iso, tendo en conta a idiosincrasia propia do instrumento, así como a individualidade de cada un dos alumnos: o seu grao de compromiso co estudo, facultades, talento, esforzo, interese no estudo do instrumento, etc.

Comentásense regularmente as audicións realizadas polos alumnos, os resultados globais de cada avaliación e calquera cuestión que os membros do departamento consideren oportuna. Trasladaranse á comisión de coordinación pedagóxica os puntos que os profesores estimen necesarios. Finalmente revisaranse as porcentaxes finais de aprobados e suspensos e unificando criterios para obter o óptimo desenvolvemento musical, artístico e instrumental dos alumnos.

Por outra banda, dentro desta avaliación interna, terase en conta e de forma moi destacada, os medios físicos e humanos cos que conta o departamento: material impreso: partituras, libros de consulta, revistas especializadas, instrumentos e o seu estado (pianos de cola en número suficiente e aulas con dous pianos), mobiliario adecuado, orzamento para actividades, cursos, clases maxistras, dispoñibilidade de aulas para clases de apoio, número de profesores axeitado en relación coa demanda, cursos de formación específicos para o profesorado e flexibilidade para a súa reciclaxe, flexibilidade para a realización de proxectos artísticos por parte dos profesores etc ... En definitiva os medios básicos para alcanzar un ensino profesional de calidade, e que permita aos profesores e alumnos levar a cabo, de forma real os obxectivos que a programación expón soamente de forma teórica.

8. DESENVOLVEMENTO E RESULTADOS DÁ PROGRAMACIÓN

Ao longo do curso, nas reunións do departamento, os profesores revisarán de forma permanente o grao de cumprimento da programación así os resultados académicos dos alumnos, tendo en conta tanto os obxectivos e contidos propostos, como as características individuais de cada un dos alumnos: avaliación inicial, atención nas clases, tempo dedicado ao instrumento, condicións, talento, capacidades, etc.

Os profesores informarán aos alumnos e aos seus pais do grao de cumprimento dos mínimos esixidos, dos criterios cos que van ser avaliados e da súa evolución. Así mesmo, tentarase manter un contacto continuo co resto dos departamentos para ter unha visión global do desenvolvemento de cada alumno.

9. PROBAS DE ACCESO

9.1 PROBAS DE ACCESO Á GRAO ELEMENTAL AGÁS PRIMEIRO CURSO

A proba consistirá na interpretación de tres estudos u obras, unha delas de memoria, adecuadas ao nivel do curso ao que aspira, e a interpretación dun pequeno fragmento a primeira vista. Será obrigatorio levar partituras orixinais ademais dun mínimo de dúas copias da parte de piano (se a obra leva acompañamento de piano) para o tribunal; tamén será obrigatorio que o aspirante leve o seu propio/a pianista acompañante se as obras así o requiren. A continuación, ofrécese unha relación de obras orientativas.

2º GRADO ELEMENTAL

Peter WASTALL: “Aprende a tocar el oboe”. Boosey and Hawkes, 1980. Unidades 1-12.
Blaine EDLEFSEN & Fred WEBER: “Oboe Student. Level One (Elementary)”. Rockville Centre, L.I., N.Y.: Belwin Inc, 1969. Lesson 1 a 16.

3º GRADO ELEMENTAL

Peter WASTALL: “Aprende a tocar el oboe”. Boosey and Hawkes, 1980. Unidades 13 a 24.

Blaine EDLEFSEN & Fred WEBER: “Oboe Student. Level One (Elementary)”. Rockville Centre, L.I., N.Y.: Belwin Inc, 1969. Lesson 17 a 33.

4º GRADO ELEMENTAL

Tomaso ALBINONI (1671-1751), “Concerto per 2 oboi e archi” en do, Op. 7 nº 2.

Georg F. HAENDEL, “Bourré & Minuetto da sonata nº 3 en fa”.

Ludwig van BEETHOVEN, “Sonatina” en Sol maior

César FRANCK, “Piece V pour Hautbois e Piano”.

André AMELLER, “Sonatina”. París: Gerard Billaudot.

Robert HINCHLIFFE “The Really Easy Oboe Book”. Londres: Faber Music. Pezas 13-20.

Pierre MAX DUBOIS “Histoires de Hautbois, volume 1. Trois pièces pour débutants”.

Miguel BROTONS PÉREZ, “Amoeiros”.

CRITERIOS DE AVALIACIÓN

- Ler textos a primeira vista con fluidez e comprensión. Este criterio de avaliación pretende constatar a capacidade do alumnado para se desenvolver con certo grao de autonomía na lectura dun texto.
- Memorizar e interpretar textos musicais empregando a medida, a afinación, a articulación e o fraseo adecuados ao seu contido. Este criterio de avaliación pretende comprobar, a través da memoria, a correcta aplicación dos coñecementos teórico-prácticos da linguaxe musical.

- Interpretar obras de acordo cos criterios do estilo correspondente. Este criterio de avaliación pretende comprobar a capacidade do alumnado para empregar o tempo, a articulación e a dinámica como elementos básicos da interpretación.
- Describir logo dunha audición os trazos característicos das obras escoitadas. Con este criterio, preténdese avaliar a capacidade para percibir e relacionar cos coñecementos adquiridos os aspectos esenciais de obras que o alumnado poida entender segundo o seu nivel de desenvolvemento cognitivo e afectivo, aínda que non as interprete por seren novas para el ou por resultaren aínda inabordables pola súa dificultade técnica.
- Amosar nos estudos e nas obras a capacidade de aprendizaxe progresiva individual. Este criterio de avaliación pretende verificar se o alumnado é capaz de aplicar no seu estudo as indicacións do profesorado e, con elas, desenvolver unha autonomía progresiva de traballo que lle permita valorar correctamente o seu rendemento.
- Interpretar en público, como solista e de memoria, obras representativas do seu nivel no instrumento, con seguridade e control da situación. Este criterio de avaliación trata de comprobar a capacidade de memoria e autocontrol, e o dominio da obra estudada. Así mesmo, pretende estimular o interese polo estudo e fomentar as capacidades de equilibrio persoal que lle permitan enfrontarse con naturalidade ante un público.
- Actuar como membro dun grupo e manifestar a capacidade de tocar ou cantar, ao mesmo tempo que escoita e se adapta ao resto dos instrumentos ou das voces. Este criterio de avaliación presta atención á capacidade do alumnado para adaptar a súa afinación, precisión rítmica, dinámica, etc., á dos seus compañeiros ou compañeiras nun traballo común.

9.2 PROBA DE ACCESO Á GRAO PROFESIONAL

A proba consistirá na interpretación de tres estudos u obras, unha delas de memoria, adecuadas ao nivel do curso ao que aspira, e a interpretación dun pequeno fragmento a primeira vista. Será obrigatorio levar partituras orixinais ademais dun mínimo de dúas copias da parte de piano (se a obra leva acompañamento de piano) para o tribunal; tamén será obrigatorio que o aspirante leve o seu propio/a pianista acompañante se as obras así o requiren. A continuación, ofrécese unha relación de obras orientativas.

1º GRAO PROFESIONAL

Tomaso ALBINONI (1671-1751) “Concerto per 2 oboi e archi en do, Op. 7 nº 5”.

Henry PURCELL, “Gavotte and Hornpipe”

Georg F. HAENDEL, “Andante & Grave da sonata nº 3 en Si bemol”.

Georg F. HAENDEL, “Bourré & Minuetto da sonata nº 3 en fa”.

Benedetto MARCELLO, “Largo e Allegretto”

Johan FISCHER, "Suite en Sol"
Eduard GRIEG, "Nine Norwegian Folk-songs".
Gabriel PIERNÉ, "Pièce en Sol mineur pour hautbois et piano".
Christopher NORTON (1953), "Microjazz"
G. JACOB, "Interludes"
Hugh M. STUART, "Fantasie"
Miguel BROTONS PÉREZ, "Lembranzas de primavera"

2° CURSO GRAO PROFESIONAL

Arcangelo CORELLI / BARBIROLI "Concerto"
Tomaso ALBINONI, (1671-1751) "Concerto per 2 oboi e archi en do, Op. 9 nº 9".
Tomaso ALBINONI, "Concerto para óboe en fa maior Op. 7, nº 9"
Tomaso ALBINONI, "Concerto para óboe en do maior Op. 9, nº 5"
Tomaso ALBINONI, "Concerto para óboe en Si bemol maior Op. 7, nº 3"
Tomaso ALBINONI, "Concerto para óboe en Si bemol maior Op. 9, nº11"
Francesco GEMINIANI, "Sonata nº 3 en Mi menor"
Ludwig van BEETHOVEN, "Adagio".
H. BROD (1799-1839), "Six Sonates Faciles" en "Methode de Hautbois". Sonatas 1-3.
Thomas Attwood WALMSLEY (1814-1856), "Sonatine for Oboe and Piano"
Eduard GRIEG, "Catro pezas"
Béla BARTÓK, "Este a Azékelyeknel"
Béla BARTÓK, "Bagpipers"
Salvador CHULIÁ. "Adagio sentimental"
Paulino PEREIRO, "Peza cómica para óboe e piano. Op. 162"

3° CURSO GRAO PROFESIONAL

G.Ph.TELEMANN, "Partita nº2 en Sol"
A. BESOZZI, "Sonata en Do M"
Tomaso ALBINONI (1671-1751) "Concerto per 2 oboi e archi en re maior, op. 9 nº 12".
Tomaso ALBINONI, "Concerto para óboe en sol menor, op. 9, nº 8"
Domenico CIMAROSA, "Concerto"
Giuseppe SAMMARTINI (1693-ca. 1751), "Sonata para óboe e continuo en Sol maior"
H. BROD (1799-1839), "Six Sonates Faciles" en "Methode de Hautbois". Sonatas 4-6.
Gaetano DONIZETTI (1797-1848) "Sonata para óboe e piano"
Gabriel GROVLEZ "Sarabanda e Allegro" para óboe e piano
Juan PÉREZ BERNÁ "Diferencias en modo eolio"

4° CURSO GRAO PROFESIONAL

Tomaso ALBINONI, "Concerto para 2 óboes en sol maior, op. 9, nº 6"
G. F. HAENDEL, "Concerto nº 3 en Sol menor".

George F. HAENDEL, "Sonata nº 1 en Do menor para oboe y continuo".

Johan Georg ALBRECHTSBERGER, "Nocturno para oboe y cuerdas".

Vincenzo BELLINI, "Concierto para oboe".

Juan Bautista PLA, "Sonatas Iª, IIª y VIª para dos oboes".

Benjamin BRITTEN, "Two Insect Pieces"

Miguel BROTONS, "Alentía para oboe e piano"

5º CURSO GRAO PROFESIONAL

Tomaso ALBINONI, "Concierto en Re menor para oboe, cuerdas y continuo" Op. 9 nº 2.

Antonio VIVALDI, "Concerto para óboe en la menor"

George F. HAENDEL, "Sonata nº 2 en Si bemol mayor para oboe y continuo".

Johan Georg ALBRECHTSBERGER, "Concertino para oboe y cuerdas".

Nicolai RIMSKI-KORSAKOV, "Variaciones para oboe y conjunto de viento".

Charles COLIN, "Solo de concurso para óboe e piano"

Miguel BROTONS PÉREZ, "Brétemas"

Salvador CHULIÁ, "Amorettes"

Paul HINDEMITH, "Sonata"

6º CURSO GRAO PROFESIONAL

Tomaso ALBINONI, "Concierto en Re menor para óboe, cuerdas y continuo, Op. 9 nº 2".

Georg Friedrich HAENDEL, "Sonata nº 3 en Fa mayor"

G. Ph. TELEMANN, "Sonata en la menor"

Carl Philipp Emanuel BACH, "Sonata en Sol menor Wotq 135"

W. A. MOZART, "Cuarteto para óboe e cordas"

Ludwig August LEBRUN, "Concerto nº 1 Re m"

J. HAYDN, "Concerto para óboe en Do mayor"

Gioachino ROSSINI, "Variaciones para óboe e piano"

Carl Maria von WEBER, "Concertino para óboe"

Christian F. BARTH (1787-1861), "Sonata Brillante"

Pascual VEIGA, "Alborada Galega para óboe e piano"

Paul PIERNÉ, "Fantasie pastoral para óboe e piano"

Francis POULENC, "Sonata para óboe y piano"

Paulino PEREIRO, "Peza para óboe e piano. Op. 161a"

CRITERIOS DE AVALIACIÓN

- Utilizar o esforzo muscular, a respiración e relaxación adecuados ás esixencias da execución instrumental. Con este criterio preténdese avaliar o dominio da coordinación motriz e o equilibrio entre os indispensables esforzos musculares que require a execución instrumental e o grao de relaxación necesaria para evitar tensións que conduzan a unha perda de control na execución.

- Demostrar o dominio na execución de estudos e obras sen desligar os aspectos técnicos dos musicais. Este criterio avalía a capacidade de relacionar os coñecementos técnicos e teóricos necesarios para alcanzar unha interpretación adecuada.
- Demostrar sensibilidade auditiva na afinación e no uso das posibilidades sonoras do instrumento. Mediante este criterio preténdese avaliar o coñecemento das características e do funcionamento mecánico do instrumento e a utilización das súas posibilidades.
- Demostrar capacidade para abordar individualmente o estudo das obras de repertorio. Con este criterio preténdese avaliar a autonomía do alumnado e a súa competencia para emprender o estudo individualizado e a resolución dos problemas que se lle susciten no estudo.
- Demostrar solvencia na lectura a primeira vista e capacidade progresiva na improvisación sobre o instrumento. Este criterio avalía a competencia progresiva que adquire o alumnado na lectura a primeira vista así como a súa desenvolvemento para abordar a improvisación no instrumento aplicando os coñecementos adquiridos.
- Interpretar obras das distintas épocas e estilos como solista e en grupo. Trátase de avaliar o coñecemento que o alumnado posúe do repertorio do seu instrumento e das súas obras máis representativas, así como o grao de sensibilidade e imaxinación para aplicar os criterios estéticos correspondentes.
- Interpretar de memoria obras do repertorio solista de acordo cos criterios do estilo correspondente. Mediante este criterio valórase o dominio e a comprensión que o alumnado posúe das obras, así como a capacidade de concentración sobre o resultado sonoro das mesmas.
- Demostrar a autonomía necesaria para abordar a interpretación dentro das marxes de flexibilidade que permita o texto musical. Este criterio avalía o concepto persoal estilístico e a liberdade de interpretación dentro do respecto ao texto.
- Mostrar unha autonomía progresivamente maior na resolución de problemas técnicos e interpretativos. Con este criterio quérese comprobar o desenvolvemento que o alumnado alcanzou en canto aos hábitos de estudo e a capacidade de autocrítica.
- Presentar en público un programa adecuado ao seu nivel demostrando capacidade comunicativa e calidade artística. Mediante este criterio preténdese avaliar a capacidade de autocontrol e grao de madureza da súa personalidade artística.

10. PREMIO FIN DE GRAO PROFESIONAL

Para optar o premio de fin de grado profesional o aspirante terá que interpretar dúas obras co acompañamento de piano ao seu cargo, unha delas obrigada e outra de

libre elección. Presentará partituras orixinais aportando unha copia para cada membro do xurado.

Obra obrigada que se interpretará con acompañamento de piano a cargo do aspirante: W. A. MOZART “Concerto para óboe en Do maior, KV 314”.